

ΑΙΓΛΗ

29 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Καλησπέρα σας. Αξιότιμοι κύριοι και κυρίες, αγαπητοί φίλοι, θα ήθελα να αρχίσω με μια συγνώμη, εκ μέρους των οργανωτών για την άβολη αλλαγή της ώρας έναρξης. Αυτό οφείλεται σε αλλαγή προγράμματος από απρόβλεπτο συμβάν, που αναγκάζει την κυρία Walthroom, την ομιλήτρια μας, να έρθει απευθείας από το αεροδρόμιο, κατά τον κύριο Παπαδόπουλο, στις 7.10 το αργότερο, έχουμε ακόμα ελπίδες ότι μπορεί να αργήσει λίγο το αεροπλάνο.

Είμαστε πάντως εξαιρετικά ευτυχείς που φιλοξενούμε εδώ πέρα την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής και Επίτροπο για τις διοργανωτικές θέσεις και την επικοινωνιακή στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και είμαστε ιδιαίτερα ευτυχείς που η παρουσία της απόψε συμπίπτει με τα 50 χρόνια της Ευρώπης.

Θα μου επιτρέψει τώρα να την προσφωνήσω στα αγγλικά. Υπενθυμίζω ότι διαθέτουμε ταυτόχρονη ερμηνεία και από τα ελληνικά και από τα αγγλικά.

Κυρία Επίτροπε. Για εμάς, είναι πάρα πολύ μεγάλη τιμή αλλά επίσης πολύ μεγάλη ευχαρίστηση που σας φιλοξενούμε εδώ σήμερα το βράδυ. Το λέω ότι είναι πολύ μεγάλη τιμή για εμάς, για όλους εξ ημών, γιατί δεν είναι μόνο το κίνημα των πολιτών που σας φιλοξενεί σήμερα, αλλά επίσης, μια ομάδα μη κυβερνητικών οργανώσεων, όπως αναφέρεται στην πρόσκλησή μας, που όλοι εκπροσωπούνται εδώ στο τραπέζι.

Για να κερδίσω χρόνο δεν θα τους αναφέρω ονομαστικά, έναν προς έναν όπως σκόπευα στην αρχή. Πιστεύω ότι οι περισσότεροι σας είναι ήδη γνωστοί και επίσης είναι γνωστοί στο ακροατήριο.

Ο κοινός μας στόχος κυρία Επίτροπε και το όνειρό μας είναι να συνεισφέρουμε στην αποτελεσματικότητα της Ευρωπαϊκής κοινωνίας των πολιτών, και ως εκ τούτου, σε μια καλύτερη Ευρώπη. Επιτρέψτε μου όμως να αρχίσω από την αρχή.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ως θεσμός, είναι αφ' εαυτής ένα τεράστιο επίτευγμα που πριν από 60 χρόνια, θα φαινόταν αδιανόητη, ουτοπία. Πιθανότατα είναι ένα από τα μεγαλύτερα πολιτικά επιτεύγματα του ανθρώπινου γένους. Όμως παρόλα αυτά, όπως γνωρίζετε, είναι επίσης μια ημιτελής εργασία. Πρέπει λοιπόν, να συνεχίσουμε το εγχείρημα

αυτό. Αν δεν θέλουμε να διαλυθεί, πρέπει να επιμείνουμε πολύ περισσότερο.

Δύο κύριοι λόγοι μας ώθησαν εμάς που ανήκουμε στην ενεργό κοινωνία πολιτών, να λάβουμε αυτή την πρωτοβουλία. Καταρχάς είναι η αίσθηση δυσαρέσκειας του μέσου Ευρωπαίου για τον τρόπο με τον οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση αναπτύσσεται, προχωράει, ωριμάζει, επεκτείνεται και του αντίστοιχου συναισθήματος ανασφάλειας που αισθάνεται ο Ευρωπαίος πολίτης. Φοβάται την ανεργία και την απώλεια της αγοραστικής του ισχύος. Επίσης, φοβάται την διάλυση των συστημάτων εθνικής υγείας και πρόνοιας. Η στάση του Ευρωπαίου πολίτη, είναι στάση φόβου, ανησυχίας για τον κόσμο που αλλάζει. Ως εκ τούτου, το κύριο μέλημά του είναι να διατηρήσει τα υφιστάμενα προνόμια του, τις συνθήκες και τις ευκαιρίες του.

Πρόσφατα, η μετανάστευση έχει προστεθεί στους άλλους προβληματισμούς και τις ανασφάλειες του Ευρωπαίου πολίτη. Αυτό ακριβώς είναι εκείνο που εμποδίζει την συνεχή ανάπτυξη και πρόοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο δεύτερος λόγος που μας οδήγησε να οργανώσουμε την σημερινή συνάντηση είναι ότι υπερβολικά συχνά, η εφαρμογή των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των οδηγιών της, είτε καθυστερείται είτε αναβάλλεται, πράγμα που με τη σειρά του μπορεί να οδηγήσει σε μη ικανοποίηση για το σύνολο του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Αναφέρομαι σ' αυτές τις περιπτώσεις όπου από πλευράς ευρωπαϊκής επιτροπής, το θέμα μπορεί να είναι ιδιαίτερα πιο ανησυχητικό. Αναφέρομαι στις περιπτώσεις εκείνες, όπου οι αρχικές προτάσεις, προτάθηκαν από τις εθνικές κυβερνήσεις, οι οποίες όμως στη συνέχεια, επικρίθηκαν δημοσίως, όταν ήρθαν αντιμέτωποι με την δυσαρέσκεια των πολιτών τους.

Η δόμηση της ενωμένης Ευρώπης, είναι εξαιρετικά πολύπλοκο εγχείρημα, με το διψήφιο νούμερο εθνικών γλωσσών, ιστοριών, παραδόσεων, πολιτισμών και βέβαια απόψεων περί του μέλλοντος.

Απαιτείται πάρα πολύ καλή θέληση απ' όλες τις πλευρές, αλλά επίσης και ένα ελάχιστο συνέπειας για την έγκαιρη εφαρμογή των κοινών αποφάσεων.

Είναι ένα πεδίο, όπου η κοινωνία των πολιτών εντός ορίων και υπό κάποιες συγκεκριμένες συνθήκες στις οποίες θα αναφερθώ εν τάχει, θα μπορούσε πιθανά να συνεισφέρει σε μια πολύ ομαλότερη ευρωπαϊκή επίδοση και λειτουργία, πολύ περισσότερο μάλιστα με δεδομένο ότι έχει και προηγουμένως συμμετάσχει στην συζήτηση και στην σύνταξη τέτοιων πολιτικών και αποφάσεων.

Σε εθνικό επίπεδο, αν μια μη κυβερνητική οργάνωση ήθελε να υιοθετήσει μια φιλοευρωπαϊκή στάση, επί ενός θέματος, επί του οποίου η κυβέρνηση έχει υιοθετήσει μια διστακτική και αρνητική θέση, αυτή η μη κυβερνητική οργάνωση, θα μπορούσε να δυσφημιστεί ως πολιτικά υποκινούμενη και ως εκ τούτου να παραβλέπεται και σε άλλα θέματα. Όμως, αν μια φιλοευρωπαϊκή απόσταση τηρείτο από την κοινωνία των πολιτών σε ευρωπαϊκό πεδίο και στόχευε εξίσου σε όλα τα κράτη-μέλη που καθυστερούν την εφαρμογή των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια τέτοια στάση θα μπορούσε πραγματικά να έχει μεγαλύτερη βαρύτητα ενώπιον των κυβερνήσεων των διστακτικών και μάλιστα θα μπορούσε να θεωρηθεί ως εξαιρετικά εποικοδομητικό και πολιτικά χρήσιμο βήμα.

Αυτό που προτείνουμε κυρίες και κύριοι, είναι και στα δύο πεδία. Δηλαδή καταρχάς στη σύνταξη και στη συνέχεια στην εφαρμογή των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η κοινωνία των πολιτών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, να διαδραματίσει ένα λειτουργικό ρόλο, αποφεύγοντας τα αδιέξοδα, ή τουλάχιστον μετριάζοντας τις διαφορές, ενόσω ταυτόχρονα θα συνεισφέρει και στην εποικοδομητική συζήτηση, αλλά και στα συναισθήματα των ίδιων των πολιτών άμεσης εμπλοκής τους.

Για να το πούμε απλά. Η κοινωνία των πολιτών μπορεί να ενδυναμώσει την απαραίτητη σύγκλιση και να την επιταχύνει, γιατί ακριβώς η σύγκλιση είναι η λέξη-κλειδί. Είναι σαφές όμως ότι προκειμένου η κοινωνία των πολιτών να βοηθήσει τα κράτη-μέλη να συνεισφέρουν, θα πρέπει να αποδείξει τον λόγο ύπαρξης της, την πραγματική της χρησιμότητα. Θα πρέπει λοιπόν καταρχάς, να αυτοοργανωθεί. Αυτό είναι πολύ μεγάλη πρόκληση για την κοινωνία των πολιτών. Η σύγκλιση σε τοπικό και εθνικό επίπεδο, σίγουρα είναι ένα ευκολότερο πρώτο βήμα.

Παρακαλώ πολύ επιτρέψτε μου να επιστήσω την προσοχή σας στο γεγονός ότι όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, αυτή καθαυτή η συνάντηση, την οποία παρακολουθείτε σήμερα, επινοήθηκε, λανσαρίστηκε και οργανώθηκε από μια σειρά ελληνικών μη κυβερνητικών οργανισμών, που έχουν απειροελάχιστα πράγματα κοινά μεταξύ τους, μιλώντας επαγγελματικά, πέρα από το όραμα και τον κοινό στόχο, μιας πιο αποτελεσματικής και παρεμβατικής κοινωνίας των πολιτών. Και βέβαια η σύγκλιση σε ευρωπαϊκό επίπεδο, είναι ακόμα πιο πολύπλοκη.

Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητη η αποτελεσματικότητα για την επίτευξη της σύγκλισης. Τι μπορεί με τη σειρά του να ενδυναμώσει την αποτελεσματικότητα της ίδιας της κοινωνίας των πολιτών;

Πριν από λίγες δεκαετίες, το πρόβλημα αυτό θα θεωρείτο εφιάλτης, σχεδόν αδύνατο. Στις μέρες μας όμως, με την τρομακτική τεχνολογική πρόοδο, την οποία βλέπουμε στο πεδίο των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η προφανής απάντηση στο ερώτημα «πώς μπορούμε να δυναμώσουμε την αποτελεσματικότητα και να πετύχουμε την σύγκλιση», είναι μέσω της δικτύωσης. Αυτό είναι η δεύτερη λέξη-κλειδί, η δικτύωση. Δύο λέξεις-κλειδιά, για την κοινωνία των πολιτών σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η σύγκλιση και η δικτύωση.

Έχουμε επίγνωση του γεγονότος ότι στο ευρωπαϊκό επίπεδο οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί, ήδη είναι ενεργοί και η ίδια η ευρωπαϊκή επιτροπή καταβάλλει προσπάθειες να ενθαρρύνει την ενεργό συμμετοχή σε όλες τις συζητήσεις των Βρυξελλών. Φαίνεται όμως να υπάρχει ένας πολύ μεγάλος και αυξανόμενος αριθμός μη κυβερνητικών οργανισμών με τις οποίες συνομιλεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Δεν είναι καθόλου εύκολο αυτό, αν επιζητάς αποτελεσματικότητα. Όμως, πόσο μπορούμε να θεωρήσουμε ότι είναι αποτελεσματικοί αυτοί οι τρόποι και τα μέσα επικοινωνίας, όταν κυριολεκτικά, χιλιάδες συνεισφορές και ομιλίες κατακλύζουν τα γραφεία σου;

Προφανές είναι, ότι πολύ συχνά πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια από τις ίδιες τις μη κυβερνητικές οργανώσεις να προάγουν τους δικούς τους στόχους, ακόμα και τα συμφέροντά τους, αντί να καταβάλλουν μια συνειδητή προσπάθεια να προάγουν την σύγκλιση, ιδιαίτερα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ιδιαίτερα επί θεμάτων όπου υπάρχουν αποκλίνοσες απόψεις μεταξύ τους.

Με άλλα λόγια, υπάρχει μια πραγματικά ευρωπαϊκή ανάγκη για σύγκλιση. Η βασική υποδομή υφίσταται. Τα μέσα επικοινωνίας και δικτύωσης υφίστανται, μπορούμε να δομήσουμε επ' αυτών;

Αυτό δεν είναι εύκολο, όμως αν πιστεύουμε ότι αυτή η αρχή είναι καλή, καταρχήν, ως ιδέα, και πιθανόν βελτιώνοντας .. του χρόνου στον νέο δημοκρατικό μας κόσμου, τότε θα πρέπει όλοι να μεταλαμπαδεύσουμε αυτή την ιδέα και να επιτύχουμε. Η ευρωπαϊκή επιτροπή αφενός και μια καλύτερα οργανωμένη κοινωνία των πολιτών, αφετέρου.

Θα πήγαινα μάλιστα και θα έφτανα μέχρι και να προτείνω κυρία Επίτροπε, ότι θα πρέπει να υπάρξει ένα ειδικό συνέδριο σε μια ευρωπαϊκή πόλη, κατά προτίμηση εκτός Βρυξελλών, όπου θα μπορούν να συζητηθούν αυτά τα θέματα και όλες οι σχετικές προτάσεις.

Αγαπητή κυρία Επίτροπε, συνειδητοποιούμε απόλυτα ότι η όλη προβληματική μπορεί να είναι ολίγον τι υπερβολικά αισιόδοξη και μη ρεαλιστική, όμως έχουμε πάρα πολλές ελπίδες. Καταρχάς και πρωτίστως, εσείς η ίδια ως Αντιπρόεδρος της Επιτροπής και υπεύθυνη επίτροπος για θεσμικά θέματα και την στρατηγική επικοινωνίας, εσείς η οποία έχετε διαμορφώσει την έκφραση, «θέλουμε να δώσουμε φωνή στον πολίτη», εσείς θα βρείτε την ιδέα υποβοηθητική.

Βέβαια, ελπίζουμε ότι η σημερινή συζήτηση θα εστιάσει στις θετικές πτυχές και όχι στις δυσκολίες, οι οποίες είναι όλες σαφέστατες και ενεργέστατες στο μυαλό μας.

Εν πάσει περιπτώσει, μη κυβερνητικοί οργανισμοί, οι οποίοι φιλοξενούν και διοργανώνουν αυτή τη συνάντηση σήμερα, θα επιμείνουν σ' αυτό το εγχείρημα και όπως λένε και οι Κινέζοι, ακόμα και το πιο μακρύ ταξίδι, ξεκινάει με το πρώτο βήμα. Σας ευχαριστώ πολύ.

Επιτρέψτε μου να ζητήσω στην κυρία Επίτροπο, κυρία Wallström, να πάρει τον λόγο.

Ms WALLSTRÖM:

Κύριε Παπαλεξόπουλε, αγαπητοί Έλληνες φίλοι. Ποτέ δεν θα πιστέψω κανέναν που λέει ότι οι Έλληνες είναι ανοργάνωτοι και δεν είναι ευέλικτοι. Γιατί εσείς καταφέρατε εξαιτίας μου, εξαιτίας του γεγονότος ότι πρέπει να αναχωρήσω νωρίτερα, καταφέρατε να

συγκεντρώσετε τόσο μεγάλο ακροατήριο και πολύ νωρίτερα από το προβλεπόμενο και να είναι όλοι εδώ εγκαίρως.

Πραγματικά είμαι βαθιά συγκινημένη και εκτιμώ ιδιαίτερα αυτή την δυνατότητα και ευκαιρία που μου δίνεται να συναντηθώ μαζί σας. Θα προσπαθήσω να είμαι σύντομη λοιπόν στην εισαγωγή μου, ώστε ενδεχομένως, να μπορούμε να έχουμε μια πραγματική ανταλλαγή απόψεων, γιατί αυτή ήταν και όλη η ιδέα της εκδήλωσης.

Ευχαριστώ για την εκπληκτική εισαγωγή. Συμφωνώ απόλυτα με τα περισσότερα απ' όσα είπατε. Νομίζω ότι ήταν μια πάρα πολύ καλή ανάλυση της κατάστασης την οποία αντιμετωπίζουμε.

Βέβαια, θα ήθελα να ξεκινήσω, σχολιάζοντας εν τάχει, επί της συνάντησης που μόλις έλαβε χώρα στο Βερολίνο, όπου εορτάζουμε τα 50 χρόνια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όπου επίσης, συμφωνήσαμε πάνω σε μια διακήρυξη, τη λεγόμενη διακήρυξη του Βερολίνου, η οποία ουσιαστικά ήταν από την αρχή ιδέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Και στη συνέχεια θα ήθελα να πω κάποια πράγματα για το σχέδιο D από το democracy, δημοκρατία, development, ανάπτυξη, dialogue, διάλογος και ελπίζω ότι όλα αυτά αντικατοπτρίζουν πολύ καλά όσα μόλις ακούσαμε.

Βέβαια καταρχάς, θέλω να πω ότι είμαι ιδιαίτερα ευτυχής που βρίσκομαι σε μια συνάντηση της Κίνησης Πολιτών για Ανοικτή Κοινωνία. Αναγνωρίζω κάποιους από εσάς, από την προηγούμενη ζωή μου ως επιτρόπου, υπεύθυνη για το περιβάλλον και βλέπω και κάποιους από εσάς, ως εξέχοντες εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών και μη κυβερνητικών οργανώσεων. Και χαίρομαι ιδιαίτερα που θελήσατε και ήρθατε στην συνάντηση αυτή. Γιατί οι σαν τις δικές σας, διαδραματίζουν ζωτικό ρόλο στην δημιουργία μιας πιο δημοκρατικής Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θα είναι σε επαφή με τους πολίτες και την οποία πραγματικά, οι πολίτες θα είναι εκείνοι οι οποίοι θα διαμορφώσουν την agenda της συζήτησης.

Αυτή η 50^η επέτειος, θα ήθελα να αναφέρω τον Μπερναρντ Σω, που είπε ότι ο άνθρωπος γίνεται σοφός, όχι συσσωρεύοντας τις αναμνήσεις του παρελθόντος, αλλά ουσιαστικά ατενίζοντας τις προοπτικές του μέλλοντος. Ελπίζω ότι αυτό θα είναι και το αποτέλεσμα της δικής μας αναδρομής αφενός, των επιτευγμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εκτιμώντας κάθε μέρα, το ότι μπορούμε να

ζούμε σε μια ενωμένη Ευρώπη της ειρήνης και της ευημερίας, ακόμα κι όταν βλέπουμε την ευρύτερη εικόνα, όταν βλέπουμε το παγκόσμιο τοπίο. Όμως, δεν θα ήθελα βέβαια να καταλήγουμε αυτάρεσκα, αλληλοσυγχαιρόμενοι, αλλά θα πρέπει να δούμε πραγματικά, ποια είναι η σύγχρονη ιστορία και ποιο είναι το μέλλον για τα παιδιά μας, τον γιό μου που είναι τώρα 13 και τα μεγαλύτερα παιδιά, που είναι 20, 25. Ποιο θα είναι το μέλλον γι' αυτούς; Θα αξίζει να δεσμευτούν και να πιστέψουν πραγματικά σ' αυτή την ευρωπαϊκή συνεργασία; Αυτό θα πρέπει να σκεφθούμε. Νομίζω ότι εσείς είστε οι πλέον κατάλληλοι να συζητήσετε σε μια τέτοια εκδήλωση αυτό το θέμα. Ποια είναι τα προβλήματα, ποιες είναι οι προκλήσεις για την δική μας και για την επόμενη και για τις επερχόμενες γενιές και τι ρόλο μπορεί να διαδραματίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ιδού πώς έχει η κατάσταση, όταν συνήλθαν οι ηγέτες κρατών και κυβερνήσεων στο Βερολίνο. Θα έπρεπε να συνέλθουν για να εορτάσουν την 50^η επέτειο χωρίς να εκδηλώνουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, χωρίς να συντάσσουν σε κάποιο χαρτί, αυτά επί των οποίων συμφώνησαν ότι είναι τα μεγαλύτερα επιτεύγματα, οι αξίες που έχουμε από κοινού, αλλά και καταρτίζοντας τις προκλήσεις και τα προβλήματα που θα πρέπει από κοινού να επιλύσουμε για το μέλλον;

Αυτή ήταν η όλη ιδέα λοιπόν, πίσω από την όλη διακήρυξη του Βερολίνου. Την τελευταία φορά που είδαμε το έγγραφο και μπορεί να συγκριθεί, είναι η αντίστοιχη διακήρυξη της Μεσσήνης. Είναι εξαιρετικά βαρετό το κείμενο, ούτε και ποιητικό είναι, αν το συγκρίνετε, ουσιαστικά ακριβώς καταρτίζει σαφέστατα κάποια εγχειρήματα, και κάποιους στόχους, που έχουν να κάνουν με την ενέργεια, με δραστηριότητες. Είναι μια σαφής πολιτική agenda για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή τη φορά προσπάθησαν να συμφωνήσουν, να κινητοποιήσουν και την πολιτική βούληση των κρατών-μελών, ώστε να καθορίσουν, ιδού επί ποιών μπορούμε να συμφωνήσουμε, ποια θα είναι η κοινή μας πλατφόρμα αξιών και αυτές είναι οι προκλήσεις για το μέλλον.

Δεν επικρίνω το κείμενο, θα έλεγα ότι μάλλον όμως είναι λίγο σαν μαγειρική συνταγή. Έχουμε όλα τα συστατικά, αλλά το θέμα είναι πώς μαγειρεύεις αυτά τα συστατικά και ποιος είναι ο Chef, ποιος είναι

ο μάγειρας. Μπορεί να επιτύχεις τελείως διαφορετικά αποτελέσματα με την ίδια ακριβώς συνταγή.

Τα σωστά συστατικά υπάρχουν στο κείμενο αυτό, πρέπει να τα αναγνωρίσουμε, πρέπει να επανέλθουμε και να τα μετατρέψουμε σε δράση. Θα πρέπει να μετατρέψουμε τα λόγια σε πράξεις, απ' όλο αυτό.

Αυτό που είναι σαφές είναι ότι επί παραδείγματι, η διακήρυξη του Βερολίνου, τονίζει έννοιες όπως αλληλεγγύη, αειφορία και υπευθυνότητα, απολογισμός ευθυνών. Για εμάς είναι τρεις βασικές έννοιες, απαραίτητες και ζωτικής σημασίας λέξεις. Γιατί το ευρωπαϊκό project, πάντα έχει να κάνει με θέματα αλληλεγγύης, μεταξύ κρατών, μεταξύ περιφερειών αλλά και επίσης και φιλία και κατανόηση μεταξύ λαών.

Περί αειφορίας, η οικονομική ανάπτυξη έχει βελτιώσει τα μάλα την ζωή των Ευρωπαίων τα τελευταία 50 χρόνια, αλλά μέχρι και πρόσφατα, δεν είχαμε δώσει επαρκή προσοχή στο περιβαλλοντικό ή κοινωνικό αντίκτυπο των εξελίξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αν με ρωτήσετε, δεν θα μπορούσε να υπάρχει μεγαλύτερη περιπέτεια, μεγαλύτερη πρόκληση και μεγαλύτερο εγχείρημα για την Ευρωπαϊκή Ένωση από το να πει ότι η αειφόρος ανάπτυξη είναι η πρόκληση για την Ευρώπη.

Την επόμενη 50ετία, θα επαφίεται σε εμάς να αποδείξουμε ότι μπορούμε να επιτύχουμε οικονομική μεγέθυνση και ανάπτυξη, σε συνδυασμό με ψηλά περιβαλλοντικά πρότυπα και ταυτόχρονα κοινωνική προστασία στους πολίτες μας. Αυτό για μένα είναι μια εκπληκτική πρόκληση για το μέλλον.

Η ανάπτυξη λοιπόν πρέπει να είναι αειφόρος. Το σύστημα κοινωνικής προστασίας που έχει να κάνει με αλληλεγγύη, με τους αρρώστους, τους γηραιούς, τους ανέργους, θα πρέπει επίσης να είναι αειφόρος, ώστε οι μελλοντικές γενιές, να μπορούν επίσης να επωφεληθούν απ' όλη αυτή την ευημερία. Και πρέπει να υπάρξει και αλληλεγγύη μεταξύ γενεών. Αυτό είναι στην καρδιά της αειφορίας.

Αλλά, και τέλος, το υπόλογο και η ευθύνη, ώστε το ευρωπαϊκό οικοδόμημα να μην ωθείται μόνο από γραφειοκράτες, τεχνοκράτες, ή ακόμα και διπλωμάτες. Πρέπει να καθοδηγείται από λαϊκή βούληση, θα πρέπει να είναι ένα δημοκρατικό εγχείρημα. Δεν είναι επαρκές πλέον για εμάς, να το κρατήσουμε σαν ένα project μιας μικρής

πολιτικής της Ευρώπης. Και εδώ υπεισέρχεστε εσείς και αυτές είναι οι τρεις μεγάλες προκλήσεις για εμάς που διαγράφονται επίσης και στην διακήρυξη του Βερολίνου. Και εδώ νομίζω είναι αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αυτή τη στιγμή και πάνω στα θέματα της επικοινωνίας.

Το σχέδιο D, δεν ήταν μόνο για να πούμε, οι 13 διαφορετικές δράσεις τις οποίες έχουμε εντοπίσει στο σχέδιο D ήταν μόνο για να επιλύσουμε το θεσμικό ζήτημα. Προχωράει πολύ περισσότερο το σχέδιο αυτό. Θα ήθελα να δω δημοκρατικές δομές και δημοκρατικές υποδομές στην Ευρώπη που θα μπορούν να διαρκέσουν και να αναπτυχθούν τα επόμενα 50 χρόνια για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν ήταν θέμα μόνο επίλυσης του οξέος προβλήματος της θεσμικής πρόκλησης που αντιμετωπίζει αυτή τη στιγμή η Ευρωπαϊκή Ένωση. Γνωρίζετε βεβαίως ότι η άποψη μας είναι, αυτή τη στιγμή έχουμε ολοκληρώσει την περίοδο στοχασμού, έχουμε ένα σαφή στόχο και σαφή χρονοδιαγράμματα που έχει θέσει το Βερολίνο, δηλαδή πριν τις επόμενες ευρωεκλογές του 2009, τα κράτη-μέλη υποσχέθηκαν να καταβάλλουν προσπάθειες και να έχουν επιλύσει τα θεσμικά αυτά ζητήματα. Και αυτό είναι μια καλή αρχή. Θα πρέπει όμως να το πράξουν σε συνδυασμό και συνεργασία και κινητοποιώντας τους πολίτες. Και οι δημοκρατικές δομές θα πρέπει να καταρτισθούν και να δημιουργηθούν κατά τρόπο, ώστε να μπορούν να διαρκέσουν.

Πολύ συχνά, περιγράφομαι ως Επίτροπος, με αδύνατη αποστολή, προσπαθώ να το αντιστρέψω αυτό και να πω ότι έχω μια αποστολή, στην οποία δεν μπορεί να αντισταθεί κανείς. Δεν θα μπορούσε να είναι πιο φιλόδοξη η αποστολή αυτή και δεν θα μπορούσε να υπάρξει Ευρώπη χωρίς την υποστήριξη των πολιτών της. Ζητάμε πλέον πολύ περισσότερα από αυτό το σχέδιο και τα νεαρά άτομα ζητούν πολύ περισσότερα. Να έχουν μια φωνή δηλαδή στην διαδικασία λήψης αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γι' αυτό πρέπει να σκεφτούμε το πώς θα το υλοποιήσουμε. Πώς μπορούμε να διαβουλευθούμε καλύτερα, πώς μπορούμε να κάνουμε γνωστό το εγχείρημα, όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προετοιμάζει ένα νομοθέτημα.

Πώς μπορούμε να έχουμε τις απόψεις των πολιτών, των επιχειρηματιών, των επιχειρήσεων, των μη κυβερνητικών οργανισμών; Πώς μπορούμε να βελτιώσουμε την όλη νομο-παρασκευαστική

διαδικασία; Πώς μπορούμε να καταρτίσουμε μια δημόσια σφαίρα, όπου θα έχουμε περισσότερο μια ευρωπαϊκή κουλτούρα, μια ευρωπαϊκή κουλτούρα ΜΜΕ, ευρωπαϊκή κουλτούρα πολιτών, και πού μπορούμε να δημιουργήσουμε κάποιες συγκεκριμένες θέσεις, κάποιους τόπους συνάντησης. Πώς μπορεί να υπάρχει διαδικτύωση μεταξύ των πολιτών; Πώς μπορούμε να εγκαθιδρύσουμε την απαραίτητη συνεργασία σε ευρωπαϊκό επίπεδο;

Αυτά είναι κάποια από τα θέματα τα οποία είναι στον πυρήνα των προτάσεων που προετοιμάζουμε αυτή τη στιγμή και που έχουμε αρχίσει να υλοποιούμε.

Προτού έρθω εδώ, ήμουν και στο Κοινοβούλιο, προκειμένου να ανταλλάξω απόψεις. Μια από τις φράσεις στο σχέδιο D είναι ακριβώς η επίσκεψη και ανταλλαγή απόψεων με τα εθνικά κοινοβούλια. Είναι απαραίτητο αυτό. Χωρίς να υπάρχει συνεργασία με τα εθνικά κοινοβούλια και τα εθνικά πολιτικά κόμματα, θα συνεχίσουμε με ένα τρόπο που θα είναι το παιχνίδι του ποιος φταίει. Κανείς δεν θα αναλαμβάνει ευθύνες δηλαδή σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Τα πάντα θα τα βλέπουμε μέσα από τα γυαλιά, τους φακούς, της εθνικής ματιάς. Αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να το αντιπαλέψουμε. Πρέπει να διασφαλίσουμε, όπως είπε και ο πρόεδρος της Επιτροπής στο Βερολίνο, ότι και τα θεσμικά όργανα και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δηλαδή θα πρέπει να διασφαλίσουν την ποικιλία, την διαφοροποίηση.

Τα κράτη-μέλη, θα πρέπει να παλέψουν για ενότητα και όχι το αντίστροφο. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι και οι δύο πλευρές και τα θεσμικά όργανα και τα κράτη-μέλη, έχουμε κοινή ευθύνη. Και βέβαια θεωρώ ότι οποιαδήποτε επικοινωνία, αμφίδρομη επικοινωνία την οποία έχουμε, θα πρέπει να γίνει ένα εργαλείο για την δημοκρατία στην Ευρώπη, για να ενδυναμώσουμε την δημοκρατία.

Ξέρω, ότι κάποιοι αντιδρούν πάρα πολύ ισχυρά, λέγοντας, τι είναι όλη αυτή η συζήτηση περί δημοκρατίας; Έχουμε ήδη δημοκρατία στην Ευρώπη, περί τίνος συζητούμε;

Κοιτάξτε όμως την πολιτική κατάσταση αυτή τη στιγμή. Στην δική μου την πατρίδα, όπου υπάρχει δημοκρατία εδώ και πάρα πολλά χρόνια, ποτέ δεν έχουμε ζήσει κάτω από κομμουνιστικό καθεστώς, ποτέ δεν έχουμε ζήσει κάτω από δικτατορία, ποτέ δεν είχαμε κάποιο απολυταρχικό καθεστώς, ποτέ δεν εμπλακήκαμε σε πόλεμο εδώ και

200 χρόνια, τώρα μετά τις τελευταίες εκλογές, μπορώ να πω ότι έχουμε στην εξουσία ένα ξενοφοβικό κόμμα, το οποίο σκοπεύει σχεδόν στους μισούς δήμους.

Τώρα βλέπουμε νεοφασιστικές και νεοναζιστικά κόμματα στην Ευρώπη, έχουμε ένα νέο κόμμα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της άκρας δεξιάς. Αυτές οι δυνάμεις, πλέον είναι παρούσες. Οι αντιδημοκρατικές αυτές δυνάμεις, οι ξενοφοβικές αυτές δυνάμεις, πάντα θα είναι παρούσες και θα πρέπει να μπορούμε να αντι-επιχειρηματολογήσουμε και να τις αντιπαλέψουμε. Η δημοκρατία, δεν είναι κάτι το οποίο έχει επιτευχθεί δια παντός, είναι κάτι το οποίο πρέπει να κατακτάται συνεχώς και καθημερινά. Εάν αφήσουμε σε κάποιον άλλον να υπερασπιστεί την δημοκρατία, πλέον κινδυνεύουμε.

Και γι' αυτό πιστεύω ότι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι επίσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο πρέπει να παλέψουμε για την δημοκρατία και για την εμβάθυνση των συστημάτων που αποκαλούμε «δημοκρατικά» σήμερα.

Όπως γνωρίζετε, έχουμε ήδη συζητήσει, έχουμε δημιουργήσει μια ιστοσελίδα που μπορείτε να συζητήσετε τα πάντα, περί κοινοτοποίησης, αποκινητοποίησης, απασχόληση, ανάπτυξη και διεύρυνση. Είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα του τι μπορούμε να κάνουμε. Ταυτόχρονα όμως έχουμε ως επί το πλείστον νεαρά άτομα, απειροελάχιστες γυναίκες που συμμετέχουν στην όλη συζήτηση, πολλούς νέους άντρες έχουμε. Πρέπει λοιπόν να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να φτάσουμε σε ευρύ ακροατήριο. Και βέβαια για την χρήση των οπτικο-ακουστικών μέσων και το internet, θα πρέπει να καταβάλλουμε προσπάθεια. Δημοσιεύουμε και κάπου 27.000 φυλλάδια κατ' έτος, επομένως είναι μια πολύ μεγάλη πρόκληση στρατηγικής να διασφαλίσουμε ότι θα έχουμε τέτοιες δομές, που θα είναι σύγχρονες, ότι θα είμαστε σύγχρονοι και επαγγελματίες, να είμαστε πολύ καλύτεροι και στο να ακούμε και να εξηγούμε τις πολιτικές μας. Αλλά και τοπικά να είμαστε πολύ πιο έντονα παρόντες, πολύ εγγύτερα στον πληθυσμό.

Περί αυτού πρόκειται στο σχέδιο Δ, το σχέδιο D. Και επίσης, μέσω του σχεδίου D, έχουμε σχεδιάσει και διάφορες δράσεις που προβλέπουν διαβουλεύσεις με τους πολίτες σε όλα τα κράτη-μέλη. Δεν

ξέρω αν έχει ξεκινήσει στην Ελλάδα ακόμα, αλλά εν πάσει περιπτώσει θα ξεκινήσει.

Έχουμε συναντηθεί επίσης στις Βρυξέλλες, με τυχαία επιλεγμένους πολίτες, όχι πολιτικούς, πολίτες, όχι οργανωμένους, αυτούς τους οποίους συνήθως συναντάμε, αλλά οι οποίοι ήρθαν για να συνέλθουν και να συναντηθούν απ' όλα τα κράτη-μέλη, για να συζητήσουν, όπου συμφώνησαν επί των θεμάτων που θεωρούν ότι είναι τα πλέον σημαντικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και είπαν ότι τρία είναι τα κύρια θέματα, η ενέργεια και το περιβάλλον, ένα θέμα, κοινωνικά ζητήματα, η κοινωνική χάρτα δηλαδή για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και επίσης ήταν πάρα πολύ σημαντικό το τρίτο θέμα, όσον αφορά το ρόλο της Ευρώπης στον κόσμο. Αυτά είναι δηλαδή τα τρία κύρια θέματα που βάζουν στην κορυφή της agenda.

Νομίζω ότι κάτι αντίστοιχο κι εμείς και ευχαρίστως να απαντήσω σε οποιοδήποτε αίτημα, σε άτομα που μπορούν να προτείνουν νέους τρόπους διαλόγου με τους πολίτες. Χρειαζόμαστε μια σειρά εργαλείων για να διασφαλίσουμε ότι θα δίνουμε την δυνατότητα να εισακουστούν και να συμμετάσχουν στην όλη πολιτική συζήτηση οι πολίτες. Σας ευχαριστώ.

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ευχαριστούμε πάρα πολύ κυρία Wallström, μας θυμίσατε ότι ζούμε σε ένα δημοκρατικό κόσμο, όπου η διαδικασία λήψης αποφάσεων είναι αργή, ενόσω ο κόσμος κινείται πολύ πιο γρήγορα. Πρέπει λοιπόν να συνεισφέρουμε για να βελτιώσουμε την σύγκλιση, να χρησιμοποιήσω και πάλι την ίδια λέξη, την διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Είμαστε έτοιμοι για ερωτήσεις, αλλά είχα υποσχεθεί στον καθηγητή Σκούρο, ο οποίος είναι υπεύθυνος του μεσογειακού γραφείου πληροφόρησης για το περιβάλλον, τον πολιτισμό και την αειφόρο ανάπτυξη, να θέσει το πρώτο ερώτημα.

Κος ΣΚΟΥΡΟΣ:

Ευχαριστώ πολύ. Πριν από την ερώτηση, ο τρόπος με τον οποίο περιγράφεται η δημοκρατία, δεν είναι κάτι διαφορετικό από την ίδια την αειφόρο ανάπτυξη. Οι φοιτητές μου πάντα με ρωτάνε και λένε ότι αυτό που μας λέτε είναι ουτοπία. Τους λέω δεν είναι τίποτα παραπάνω

από αυτή καθαυτή την δημοκρατία. Είχαμε όλο τον χρόνο να την επιτύχουμε και ακόμα δεν είναι τέλεια.

Η ερώτηση μου κυρία επίτροπε, βασίζεται στην μακρά μας συνεργασία. Έχετε τεράστια εμπειρία και πολύ εποικοδομητική συνεργασία με περιβαλλοντικούς, μη κυβερνητικούς οργανισμούς και δίκτυα. Όπως ξέρετε οι περιβαλλοντικές, μη κυβερνητικές οργανώσεις, έχουν καλύτερα οργανωμένες περιφερειακά και εθνικά δομές, πολύ καλύτερα από άλλες ομάδες μέσα στην κοινωνία των πολιτών. Κατ' αυτό τον τρόπο, θεωρούμε ότι έχουμε υποβοηθήσει και έχουμε αποτελεσματικά προάγει τις κοινές ευρωπαϊκές πολιτικές και σε ευρωπαϊκό και σε μεσογειακό επίπεδο.

Ένα από τα χαρακτηριστικά αυτών των οργανώσεων είναι ότι συνδυάζουν την δράση της βάσης, και την πολύ καλή συνεργασία σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, αλλά και συνεργασία με δεξαμενές σκέψης και με τον πανεπιστημιακό κόσμο.

Πιστεύετε ότι συνολικά το όλο ευρωπαϊκό κίνημα πολιτών, θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει την δομή των περιβαλλοντικών ΜΚΟ ως μοντέλο σύγκλισης και συνεργασίας όπως είπε ο κύριος Παπαλεξόπουλος; Και με ποιους πρακτικούς τρόπους πιστεύετε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα μπορούσε να υποστηρίξει μια τέτοια προσέγγιση;

Ms WALLSTRÖM:

Νομίζω ότι πιθανότατα η κοινωνία των πολιτών και οι ΜΚΟ, ιδιαίτερα και νέες ΜΚΟ που έχουν δημιουργηθεί στα νέα κράτη-μέλη, μπορούν φυσικά να μάθουν από την εμπειρία των περιβαλλοντικών ΜΚΟ, γιατί όντως είναι ένα πεδίο στο οποίο έχουμε και τεράστιο όγκο ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

Οι περιβαλλοντικές ΜΚΟ λοιπόν, γνωρίζουν πάρα πολύ καλά, πώς μπορούν να βαρύνουν αποφάσεις και έχουμε και καλά και κακά παραδείγματα, του τι μπορεί να γίνει, ή τι δεν πρέπει να γίνει για την επιρροή στα θεσμικά όργανα. Άρα μπορούμε να δομήσουμε από την εμπειρία των περιβαλλοντικών ΜΚΟ.

Ξέρω ότι πάρα πολλές ΜΚΟ και οργανώσεις πολιτών, θέλουμε να έχουμε να έχουμε κάποιου είδους κεφάλαιο με κάποιο δομημένο μοντέλο για την λειτουργία τους. Αυτό είναι υπό συζήτηση εδώ και πάρα πολλά χρόνια και τελικά αποφασίσαμε ότι σταματήσαμε να το

αφήσουμε γιατί είχε κολλήσει για τόσο μεγάλο διάστημα και ας ξαναρχίσουμε με κάτι καινούργιο.

Τι θέλουμε να επιτύχουμε; Ας δούμε αν μπορούμε να βρούμε μοντέρνα εργαλεία για κάτι τέτοιο. Αλλά νομίζω πολύ σωστά καταδεικνύεται ότι πρέπει να υπάρχει αυτή η διασύνδεση μεταξύ του πανεπιστημιακού κόσμου και των γνώσεων που χρειαζόμαστε. Γιατί πάρα πολύ συχνά είπα ότι η διαφορά μεταξύ του lobbying που κάνουν οι περιβαλλοντολόγοι και των περιβαλλοντικών ΜΚΟ και άλλων μοχλών πίεσης όπως των ομάδων lobbying των επιχειρήσεων, είναι ότι πολύ συχνά κάνουν πρακτική δουλειά, χωρίς να το ξέρουμε. Δηλαδή, με τους πτηνοσκόπους, για παράδειγμα, αν δεν υπήρχαν πτηνοσκόποι, δεν θα ξέραμε τίποτα για τα πουλιά. Μας κάνουν αναφορά. Χωρίς αυτούς τους εθελοντές και το είδα κι εγώ στην Σουηδία, ξυπνάνε 4 το πρωί και έρχονται για να μας κάνουν αναφορά. Χωρίς αυτούς δεν θα είχαμε καμία γνώση, καμία βάση γνώσης.

Οι περιβαλλοντικές ΜΚΟ λοιπόν, κάνουνε δυο πράγματα. Και προασπίζουν τα συμφέροντα των πτηνών και το περιβάλλον και ταυτόχρονα μας προσφέρουν γνώση, πράγμα το οποίο δεν ισχύει με τους εκπροσώπους των επιχειρήσεων ή άλλους λομππίστες. Αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να αναγνωριστεί. Οπότε νομίζω, ναι, μπορούμε να μάθουμε πάρα πολλά από τις περιβαλλοντικές ΜΚΟ.

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ευχαριστούμε πολύ. Η κυρία Τριανταφυλλίδη από το Ελληνικό Ίδρυμα Ευρωπαϊκής Εξωτερικής Πολιτικής, που είναι γνωστό ως ίδρυμα ΕΛΗΑΜΕΤ, έχει ένα ερώτημα να υποβάλλει.

Κα ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ:

Ευχαριστώ. Κυρία Wallström, ο τρόπος με τον οποίο περιγράψατε την δημοκρατία είναι βέβαια μια ισχυρά συμμετοχική αλλά και διαμεσολαβούμενη, γιατί βέβαια δεν μπορούμε να φιλοδοξούμε να έχουμε άμεση δημοκρατία στην Ευρώπη, με δεδομένο ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει 27 κράτη-μέλη και 23 διαφορετικές εθνικές γλώσσες. Φαίνεται λοιπόν να είναι αδιανόητο να υπάρξει καλύτερη επικοινωνία χωρίς διαμεσολάβηση.

Σκεφτόμαστε ότι οι ΜΚΟ μπορούν να παίξουν ζωτικό ρόλο διαμεσολαβητών στις διαδικασίες. Αναρωτιέμαι λοιπόν, πώς θα βλέπατε την εγκαθίδρυση ενός μόνιμου συνεδρίου για τις ΜΚΟ σε μια

άλλη πόλη, όχι πάλι στις Βρυξέλλες, να είναι λίγο πιο αποκεντρωμένο το σχήμα, όπου θα μπορούσε να τεθεί μια κοινή agenda κατόπιν πρωτοβουλίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και σε συνεργασία με ευρωπαϊκές και εθνικές ΜΚΟ, όπου εκεί θα μπορούσαμε να έχουμε ένα μόνιμο forum διαλόγων.

Ms WALLSTRÖM:

Ναι νομίζω, ότι θα έπρεπε να σκεφτούμε κάτι τέτοιο. Αλλά βέβαια θα πρέπει να είμαστε ανοικτοί και ευέλικτοι, για να επιτρέπουμε και νέες εξελίξεις. Γιατί ξαφνικά θα είναι σαν να έχουμε ένα νέο λαϊκό κίνημα, για ένα πρόβλημα, το οποίο εμφανίζεται στην κοινωνία, ή θα πρέπει να εκφραστεί η κοινή γνώμη. Εφόσον λοιπόν θα είναι κάτι διαφορετικό, το θέμα είναι να μην έρχεται πάλι στους ίδιους γραφειοκράτες της επιτροπής. Αν παραγίνει θεσμικό το σχήμα, πλέον αποκλείεται κάτι από τον φρέσκο αέρα, την φρέσκια πνοή που φέρνουν οι ΜΚΟ στην συζήτησή μας.

Αλλά ποιος ξέρει; Ίσως με την σύγχρονη τεχνολογία επικοινωνίας να έχουμε μια νέα μορφή δημοκρατίας που δεν την ξέρουμε. Μπορεί ενδεχομένως να υπάρχουν ήδη μέσα για να ελέγξουν ποια είναι η άποψη της κοινής γνώμης, για πάρα πολλά θέματα, με πολλούς διαφορετικούς τρόπους, ίσως όχι τώρα άμεσα, αλλά ενδεχομένως πάρα πολύ σύντομα να είναι δυνατόν να ζητήσουμε και να ρωτάμε κατευθείαν τους πολίτες. Τώρα όμως πρέπει να το μοιραστούμε με τα κράτη-μέλη, πρέπει να προετοιμάσουν τους ΜΚΟ και σε διεθνές επίπεδο. Ας δούμε όμως τι μπορεί να δημιουργηθεί για κάτι τέτοιο.

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ευχαριστούμε. Πολλές ερωτήσεις από το panel, αλλά νομίζω ότι πρέπει να πάρουμε και κάποιες ερωτήσεις από τον ακροατήριο. Δεν έχουμε πάρα πολύ χρόνο στη διάθεσή μας. Ποιος θέλει να θέσει ερώτημα στην κυρία Wellstroom; Ο κύριος Ζέππος.

Κος ΖΕΠΠΟΣ:

Πιστεύετε κυρία Wallström, ότι οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί πρέπει να υποστηρίζονται οικονομικά με δημόσιους πόρους ή όχι;

Ms WALLSTRÖM:

Στο δικό μας σύστημα και νομίζω και στη δική σας χώρα, οι δημόσιοι φορείς υποστηρίζονται μέσω δημοσίων πόρων, ενδεχομένως να είναι και κοινοτικά κονδύλια, ούτως ή άλλως.

Κος ΖΕΠΠΟΣ:

Δεν θα έπρεπε η κοινωνία των πολιτών να έλκει από τους δικούς της πόρους οικονομικά, ώστε να είναι απόλυτα ελεύθερη και ανεξάρτητη, να μη συνδέεται κατά οποιονδήποτε τρόπο με δημόσιες αρχές. Ή η άλλη θεωρία, είναι αντιστρόφως, ότι όπως τα πολιτικά κόμματα έχουν το προνόμιο οικονομικής υποστήριξης, αντίστοιχα να υπάρχει και για τις ΜΚΟ δυνατότητα οικονομικής υποστήριξης.

Ms WALLSTRÖM:

Νομίζω ότι χρειάζεται δημόσια χρηματοδότηση για τις ΜΚΟ, χρειάζεται βασική χρηματοδότηση και νομίζω ότι αυτή θα είναι και η στάση των περισσότερων κρατών-μελών, σε μια δημοκρατική κοινωνία, χρειάζεται πραγματικά να δώσει χρηματοδότηση, χωρίς όμως να παρεμβαίνει επ' ουδενί στο έργο. Πρέπει να έχει κάποια κριτήρια για την βασική αυτή χρηματοδότηση, γιατί διαφορετικά βάζεις τις ΜΚΟ σε μια εξαιρετικά δυσχερή και απέλπιδα κατάσταση.

Εάν η δημόσια χρηματοδότηση, στην οποία μπορεί να ελέγξεις το πώς διατίθενται τα χρήματα των φορολογούμενων, είναι πολύ καλύτερη και διαφανής από την διάθεση ιδιωτικών πόρων ή άλλα κανάλια χρηματοδότησης. Γιατί όχι απλώς είναι πιο δύσκολο και αδιαφανές, αλλά είναι και άδικο, γιατί οι μεγάλες επιχειρήσεις, πάντα μπορούν να ασκήσουν πίεση, ή να κάνουν lobbying και να δουλέψουν διακρατικά, ενώ οι ΜΚΟ, πώς θα το καταφέρουν;

Σε μια δημοκρατία νομίζω, θεωρώ ότι είναι απαραίτητο να υπάρχει δημόσια χρηματοδότηση των μη κυβερνητικών οργανισμών, αλλά βέβαια μπορείτε να πείτε ότι μέχρι τόσο θα είναι η κυβερνητική χρηματοδότηση, τα υπόλοιπα θα είναι με εισφορές από τα μέλη.

Αλλά χρειάζονται πολλά χρήματα για να γίνει δουλειά σε ευρωπαϊκό επίπεδο, για να υπάρξει δυνατότητα ταξιδιών, πρέπει να είμαστε ρεαλιστές σ' αυτό, κοστίζει πάρα πολύ. Και εκεί βοηθάμε, όντως βοηθάμε πάρα πολλούς διαφορετικούς μη κυβερνητικούς οργανισμούς, και νομίζω ότι είναι πάρα πολύ δίκαιο και σωστό για την ενδυνάμωση της δημοκρατίας.

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Νομίζω, την επόμενη φορά που θα δεχτεί την πρόσκληση μας η κυρία Wallström, θα την ρωτήσουμε, πώς τα καταφέρνει οι δημόσιοι πόροι να μην επηρεάζονται από διάφορες ιδεολογίες και διάφορα κόμματα. Αυτό είναι για την επόμενη συνάντηση.

Άλλος που θέλει να θέσει ερώτημα; Ρωτάει ο κύριος Παπαλεξόπουλος.

Mr.....

Ονομάζομαι Terens.... από την Βουδαπέστη, από την Ουγγαρία. Το σχόλιο-ερώτημα μου είναι, πιστεύετε ότι η κοινωνία των πολιτών ισούται με το άθροισμα των μη κυβερνητικών οργανώσεων ή όχι; Γιατί κατ' εμέ, θα ήταν λάθος να δημιουργηθούν στατιστικές, όπου θα θεωρούν ότι ο αριθμός των ΜΚΟ εξισούται με την κοινωνία των πολιτών. Νομίζω οι επιχειρηματικές ΜΚΟ, όπως αναφέρετε, δεν ωθούν απαραίτητα τους στόχους του εκδημοκρατισμού της κοινωνίας των πολιτών και αφετέρου υπάρχουν πάρα πολλές πρωτοβουλίες, οι οποίες δεν είναι καταγεγραμμένες, και ίσως δεν θα έπρεπε να καταγραφούν ως μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Ms WALLSTRÖM:

Ιδού ένα πρόβλημα λοιπόν με χρηματοδότηση και πολιτική αναγνώριση. Δεν θέλω να αναπτύξω περαιτέρω το θέμα, αλλά αν εσείς θέλετε, αν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέλει ένα διάλογο με την κοινωνία των πολιτών, το πρόβλημα εφαρμογής, το πρόβλημα διαλόγου, το θέμα είναι με ποιόν συνδιαλέγεστε; Ποιος είναι ο συνομιλητής σας;

Αυτό είναι πάντα πρόβλημα, γιατί πάντα θα έχουμε συναδέλφους, ή άτομα που λένε ποιοι είναι αυτοί οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί, ποιόν εκπροσωπούν, εκ μέρους ποιού ομιλούν;

Και αν μπεις πάρα πολύ στο σύστημα ίσως και παίρνεις πάρα πολύ μεγάλη χρηματοδότηση, τελικά δεν θέλεις να επικρίνεις το σύστημα και υπάρχει στασιμότητα, και βαλτώνουν οι οργανώσεις. Αυτό είναι διαρκές δίλημμα και πρόκληση και βέβαια, αυτό είναι το θέμα. Από την μια έχουμε οργανισμούς-ομπρέλα, πολύ καλές κατεστημένες και καθιερωμένες περιβαλλοντικές ΜΚΟ, που θα πρέπει να διαβουλεύονται.

Μπορεί να είναι ένας άνεργος από την Εσθονία, με κάποιον που εργάζεται σε κάποια άλλη χώρα και ένα γιατρό σε άλλη χώρα και να κάνουν μια δικτύωση. Είχαμε, γι' αυτό λέμε, σ' αυτή την συνάντηση

που είχαμε, ήταν πολύ ενδιαφέρον, γιατί τελικά οι φωνές τους μίλησαν στο τέλος, γιατί μας δίνουν μια ευρύτερη εικόνα ενός άλλου τύπου συζήτησης. Μας δίνουν άλλες φωνές.

Πρέπει λοιπόν να ακούσουμε βέβαια, όλες αυτές τις διαφορετικές ομάδες και να βρούμε κάποια μέθοδο για να το πράττουμε, για να δημιουργήσουμε κάποια παραπληρωματική εικόνα. Δεν είναι εύκολο το ερώτημα, αλλά είναι πάρα πολύ σημαντικό. Πραγματικά δεν έχω σαφή ενεργή απάντηση να προσφέρω. Ναι, το δημιουργικό χάος, ίσως είναι η σωστή απάντηση.

Κος ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ευχαριστούμε. Η κυρία... και μετά ο κύριος Καπάκης.

Κα.....:

Απ' ότι κατάλαβα, μας λέτε, ότι ενθαρρύνουμε το ήθος στην εμπλοκή και συμμετοχή των πολιτών και οι ΜΚΟ είναι ένα μέτρο αυτού. Θα ήθελα να ξέρω αν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει επίγνωση της διαφοράς στα κράτη-μέλη. Σε πολλές χώρες δεν υπάρχει παράδοση τέτοιας εμπλοκής των πολιτών. Η Ελλάδα είναι ένα τέτοιο παράδειγμα.

Υπάρχουν κράτη-μέλη που αυτά πρέπει να ενθαρρύνουν τους πολίτες να συμμετάσχουν, αλλά αυτό συνεπάγεται τεράστια πολιτιστική μεταστροφή και δεν ξέρω αν η Ευρωπαϊκή Ένωση ως Σώμα, μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο για να υπάρχει τέτοια προσέγγιση, είτε μέσω δημόσιας χρηματοδότησης, είτε μέσω μιας μορφής πολιτικής ανάμειξης των πολιτών, που δεν υπήρχε.

Ms WALLSTRÖM:

Ναι, έχετε δίκιο. Θέλουμε να ενθαρρύνουμε τα κράτη μέλη και πρέπει να γίνει παράδοση σε όλα τα κράτη-μέλη. Βλέπουμε ότι βοηθάει, αν όπως ως Επίτροπος Περιβάλλοντος, όταν ταξίδευα σε νέα κράτη-μέλη, έλεγα, θέλω να συναντηθώ με ΜΚΟ και μου λέγανε τι; Η κυβέρνηση δεν το ήθελε πάντα να πάω να συνομιλήσω με περιβαλλοντικές μη κυβερνητικές οργανώσεις. Πολύ συχνά μου έδιναν μια τελείως διαφορετική εικόνα, από αυτή που έπαιρνα από τους υπουργούς. Αλλά έτσι ακριβώς λειτουργούν τα πράγματα. Γι' αυτό επέμενα να συναντηθώ με ΜΚΟ, πάρα πολλοί ήθελαν να αναγνωριστούν και ήθελα να τους ρωτήσω σχετικά και ποιες ήταν οι δυνατότητες συνεργασίας μαζί τους.

Νομίζω λοιπόν ότι η διαφάνεια και η συνέχιση αναγνώρισης του ρόλου της κοινωνίας, και το γεγονός ότι θέλουμε να στείλουμε αυτό το μήνυμα σε ΜΚΟ, θα βοηθήσει τα κράτη-μέλη, θα δώσει και πυγμή στις ΜΚΟ έναντι των κυβερνήσεων.

Προφανώς έχω το προνόμιο να προέρχομαι από μια χώρα με πάρα πολύ μακρά παράδοση εμπλοκής ενεργού συμμετοχής όλων των πολιτών και σαφέστατων κανόνων γιατί είναι σαφείς οι κανόνες και τα κριτήρια στην κοινωνία μας και αυτό είναι ένα πολύ ισχυρό δημοκρατικό εργαλείο.

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ο κύριος Σκυλακάκης

Κος ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ:

Επανερχόμενος στο θέμα της χρηματοδότησης. Θεωρείτε ότι η χρηματοδότηση είναι ένας από τους τρόπους με τον οποίο μπορούμε να προχωρήσουμε και να γεφυρώσουμε τα θέματα δημόσιας χρηματοδότησης και αυτό που θέλουν να χρηματοδοτήσουν οι ιδιώτες;

Ms WALLSTRÖM:

Νομίζω ότι είναι καλό, μπορούμε να το πούμε κι αυτό και όντως επί το πλείστον, αυτό κάνουμε. Λέμε ας πούμε ότι χρηματοδοτούμε μέχρι αυτό το επίπεδο και πρέπει εσείς να βρείτε το υπόλοιπο της χρηματοδότησης, οπότε πρέπει να κινητοποιήσετε τα μέλη σας, σε συνεισφορές, από άλλα μέλη.

Επίσης ξέρω ότι έχουμε καθυστερήσει και είναι αρκετά γραφειοκρατικό και χρειάζεται χρόνο και πάρα πολύ χαρτοδουλειά, όντως. Ίσως να υπερβάλλουμε ορισμένες φορές για τον έλεγχο διάθεσης των χρημάτων των φορολογουμένων, αλλά νομίζω ότι όλες οι ΜΚΟ έχουν αντίστοιχα την υποχρέωση και αυτό τις καθιστά και πολύ πιο ισχυρές να κινητοποιήσουν την δική τους δραστηριότητα για να έχουν και δικούς τους πόρους.

Αυτό νομίζω ότι είναι το καλό μοντέλο, εν μέρει κοινοτική χρηματοδότηση και ίδιοι πόροι.

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ευχαριστώ. Μια κυρία εκεί στο βάθος και μια κυρία εδώ μπροστά.

Κα.....:

Θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής. Πριν από 20 χρόνια, όταν μελετούσα στην Αγγλία, δυτικοευρωπαϊκή πολιτική, ο καθηγητής μου στο Πανεπιστήμιο, Γερμανός μάλιστα ήταν, ο κύριος Kehner, μας έλεγε ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, την εποχή εκείνη, είναι οικονομικά ένας γίγαντας, πολιτικά είναι ένας νάνος και στρατιωτικά είναι ανύπαρκτη. 20 χρόνια μετά, ποια είναι η προσωπική σας εκτίμηση; Ποια είναι η κατάσταση; Γιατί νομίζω ότι αυτό έχει να κάνει πολύ με το πώς οι Ευρωπαίοι πολίτες αντιμετωπίζουν την Ευρώπη, και τα τεκταινόμενα. Και αυτά που βλέπουμε σε στατιστικές, είναι ότι οι Ευρωπαίοι πολίτες, είναι απογοητευμένοι από τα αποτελέσματα. Δεν βλέπουν πια το όραμα, δεν βλέπουν την κατεύθυνση.

Ms WALLSTRÖM:

Είπατε στρατιωτικά ότι είμαστε ανύπαρκτοι; Αυτό είπατε;

Κα.....:

Όχι, όχι, πολιτικά είπα ανύπαρκτοι. Οικονομικά είναι γίγαντας, πολιτικά είναι...

(...)

Ms. WALLSTRÖM:

... το προτιμώ έτσι από το αντίστροφο. Δεν νομίζω ότι η ισχύς της Ευρωπαϊκής Ένωσης εδράζει στο να γίνει άλλη μια στρατιωτική δύναμη. Δείχνουμε δύναμη, δείχνοντας ότι μέσω οικονομικής και κοινωνικής ενσωμάτωσης και συνοχής, γινόμαστε δυνατοί. Δημιουργούμε και θέτουμε τα θεμέλια για το μέλλον, κι αυτός είναι και ο βέλτιστος τρόπος για να αποφύγουμε ή αν θέλετε να αποφύγουμε την εμφάνιση φανατισμού και τρομοκρατίας.

Εάν δημιουργήσουμε περισσότερες θέσεις απασχόλησης, αν δημιουργήσουμε τις απαραίτητες συνθήκες για την διαβίωση των ανθρώπων, εκεί που την θέλουν, αυτή είναι και η βέλτιστη λύση για να υπάρξει ειρήνη. Δεν νομίζω ότι πρέπει να προχωρήσουμε για στρατιωτικούς εξοπλισμούς. Πολιτικά όμως, πιθανότατα έχουμε αλλάξει. Δεν είμαστε πλέον νάνοι, είμαστε περισσότερο πολιτική οντότητα, 20 χρόνια μετά. Παίρνουμε πάρα πολλές αποφάσεις, από την αλιεία του μπακαλιάρου στην Βόρεια Θάλασσα, μέχρι την καταπολέμηση του λιμού στον τρίτο κόσμο.

Αυτά είναι πολιτικές αποφάσεις. Η διαδικασία ειρήνευσης στην Μέση Ανατολή, όλα αυτά, το θέμα είναι το πώς τα επικοινωνούμε όλα

αυτά και αυτό είναι πιθανότατα που έχει αλλάξει. Πολιτικά δεν είμαστε πια νάνοι στην Ευρώπη, είμαστε πιο ισχυροί.

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ευχαριστούμε.

Κα.....:

Αν μου επιτρέπετε, θα ήθελα να θέσω ερώτημα επ' αυτού που θέλει να συζητήσει ο κύριος Παπαλεξόπουλος την επόμενη φορά. Εγώ θέλω να το θέσω τώρα το ερώτημα. Πώς πιστεύετε ότι μπορούμε να κρατήσουμε την δημόσια χρηματοδότηση ανεξάρτητη από τις πολιτικές πιέσεις, ακόμα και για τις ΜΚΟ, αλλά και για την δημόσια διαβούλευση;

Ms WALLSTRÖM:

Νομίζω ότι θα πρέπει να συμφωνήσουμε επί των κριτηρίων και να αποδεχθούμε ότι υπάρχει πολύ μεγάλη διαφοροποίηση για τις ΜΚΟ. Θα πρέπει να έχετε πολύ αυστηρά κριτήρια που σ' αυτή την περίπτωση θα βασίζονται στα μέλη, ποια είναι η γραφική κάλυψη, όπως κάνουμε ήδη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για πολλές οργανώσεις, τις οποίες χρηματοδοτούμε. Και θα πρέπει βέβαια, να είστε δημοκράτες κλπ. Αλλά το να μην παρεμβαίνετε, με αυτό που κάνετε ακριβώς, αλλά να προσυπογράφετε κάποιες αξίες. Υπάρχουν πολλές ευρωπαϊκές αξίες, αλλά σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα, για συγκεκριμένα απτά κριτήρια, από εκεί και πέρα, άπτεται των οργανώσεων πώς θα το επεξεργαστούν και επαφίεται σε εμάς, σε ποιες οργανώσεις θα στείλουμε και με ποιες θα διαβουλευτούμε.

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Θα ήθελα να πάρω κι ένα ερώτημα από αυτή την πλευρά της αίθουσας. Η κυρία εκεί στο βάθος.

Κα.....:

Ευχαριστώ πολύ. Από το Πανεπιστήμιο της Istanbul. Το ερώτημά μου είναι, τι αντίκτυπο θα έχει η εισδοχή της Τουρκίας στην διαδικασία εκδημοκρατισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ξέρουμε ότι μη δημοκρατικές ομάδες και νέο-ναζί αυξάνουν την ισχύ τους στην Ευρώπη και εν όψει της συνταξιακής διαδικασίας της Τουρκίας. Πιστεύετε ότι οι προκλήσεις αυτές θα αυξηθούν και θα ενταθούν κατά την διάρκεια των διαπραγματεύσεων, των συνομιλιών ένταξης, ή πιστεύετε ότι θα υπάρχουν αντίθετα ευκαιρίες, με την ένταξη της

Τουρκίας, ενδεχομένως μια διεύρυνση της συλλογικής ταυτότητας της Ευρώπης. Μήπως η ένταξη της Τουρκίας έχει θετικό αντίκτυπο στην διαδικασία εκδημοκρατισμού; Ποιες είναι οι προκλήσεις και οι ευκαιρίες;

Ms WALLSTRÖM:

Πιστεύω ότι γεωπολιτικά, δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα πιο σημαντικό και για την κατάσταση στην Μέση Ανατολή, από το να δημιουργήσουμε μια γέφυρα, μεταξύ πολιτισμών, θρησκειών, δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα καλύτερο, από το να έχουμε την Τουρκία ως νέο μέλος. Και το προασπίζομαι αυτό και ελπίζω ότι κάποια μέρα θα γίνει η Τουρκία μέλος.

Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι θεωρώ ότι δεν θα πρέπει η Τουρκία να πληρεί τα ίδια κριτήρια και προφανώς τα δημοκρατικά κριτήρια, έτσι όπως ορίζονται στα κριτήρια της Κοπεγχάγης, όπως και οποιουδήποτε άλλου κράτους-μέλους. Έχει πάρα πολύ δουλειά να κάνει η Τουρκία, πάρα πολύ δουλειά. Αλλά επίσης, πρέπει να δεσμευτούμε και με έναν διάλογο μεταξύ των πολιτών.

Το λέω και το έχω πει κατ' επανάληψη, αυτό που έχουμε σήμερα βασίζεται σε αμοιβαίο φόβο και από τις δύο πλευρές. Ήμουν στις 8 Μαρτίου στην Τουρκία, υπάρχει τεράστιος φόβος για το άγνωστο. Ότι είναι τεράστια χώρα, ότι έχουν άλλη θρησκεία κλπ. Και για την Τουρκία τι σημαίνει αυτό, η Ευρώπη για εμάς, για την κοινωνία μας.

Άρα υπάρχουν προκαταλήψεις και φόβος και από τις δυο πλευρές. Αυτό είναι που πιστεύουμε εμείς ότι είναι οι Τούρκοι και οι Τούρκοι πιστεύουν που είναι οι Ευρωπαίοι, και άγνοια. Δεν ξέρουμε πολλά περισσότερα για την Τουρκία, απ' όσα ξέρει και η Τουρκία, για το τι συμβαίνει στην Ευρώπη και για την συζήτηση που λαμβάνει χώρα και έχουμε και πραγματικές διαφορές στις κοινωνίες μας, που πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Χρειάζεται μεγαλύτερη ανεκτικότητα, από πλευράς τουρκικής κυβέρνησης ή και ευρύτερα, από τους ιθύνοντες στην Τουρκία. Πρέπει να αποδείξει η Τουρκία ότι είναι ικανή για μεταρρύθμιση και πρέπει να υπερβούμε και τις διαφορές από την δική μας πλευρά.

Για να υπερπηδηθούν όλα αυτά, πρέπει να ξεκινήσει πραγματικά διάλογος της κοινωνίας των πολιτών, πρέπει να έχουμε ανοικτό διάλογο, γιατί αυτό είναι η επαφή λαού προς λαό που είναι απαραίτητο

και πρέπει να συμπληρώσει τις συνταξιακές διαπραγματεύσεις, απ' οτιδήποτε έχουμε να κάνουμε, από διαπραγματεύσεις με γεωργικές επιδοτήσεις, περιβάλλον και αλιεία, είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει και διάλογος μεταξύ των πολιτών.

Κος.....:

Θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα, σε σχέση με το ευρωπαϊκό σύνταγμα. Υπάρχουν 18 χώρες που έχουν υπερψηφίσει και επικυρώσει. Χρειάζονται 4 ακόμα, προκειμένου να προχωρήσει, 4/5 του συνόλου. 2 από αυτές τις ψήφους, έχω υπόψη μου, την Γαλλία, αν εκλεγεί ο Νικολά Σαρκοζί στη προεδρεία, και η Πορτογαλία, γιατί η κυβέρνηση Socrates είναι υπέρ. Μπορούμε να πούμε ότι θα είναι καλά τα αποτελέσματα. Τι γίνεται όμως με τις άλλες δύο ψήφους, εννοώ την Σουηδία και τις Κάτω Χώρες.

Ms WALLSTRÖM:

Για τις υπόλοιπες 5 δεν έχουμε δημοψηφίσματα, δεν το συζητώ, γιατί είναι δύσκολη η ψηφοφορία. Έχω υπόψη μου την Αγγλία, την Ιρλανδία, την Δανία, την Τσεχία και την Πολωνία.

Κος.....:

Αυτές τις 2 χώρες όμως, Ολλανδία και Σουηδία, μπορείτε να μας πείτε σας παρακαλώ πολύ ποια είναι η άποψή σας; Ευχαριστώ.

Ms WALLSTRÖM:

Το μήνυμα από την Σουηδική κυβέρνηση, όταν ο νέος πρωθυπουργός ήταν να επισκεφτεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι ότι θα ήταν εποικοδομητική η στάση τους. Νομίζω ότι σίγουρα είναι φιλο-Ευρωπαίοι και θέλουν να είναι εποικοδομητικοί στην προσέγγισή τους. Δεν έχουν πει τίποτα ακόμα περί δημοψηφισμάτων κλπ, πιθανόν να θέλουν να αποφύγουν ίσως να υπάρξει δημοψήφισμα και θα προτιμήσουν να περάσουν μέσω κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Και καταλαβαίνω επίσης και από τους Ολλανδούς ότι αν δεν γίνουν, δεν επέλθουν πάρα πολλές αλλαγές και αν δεν βγει η λέξη «σύνταγμα», τα πράγματα θα απλουστευθούν στη συζήτηση.

Φαίνεται όμως ότι θα κάνουμε εμείς στην Ευρώπη, μ' αυτό το κείμενο, μ' αυτή την αρχική συμφωνία που έχει επιτευχθεί και την πρόταση. Νομίζω λοιπόν ότι επαφίεται πλέον στην γερμανική προεδρία να χειριστεί με τον πλέον επιδέξιο τρόπο το τι θα κάνει με το κείμενο της συνταγματικής συνθήκης. Κάποια πράγματα θα προστεθούν, περί

ενέργειας για παράδειγμα, στα οποία όλα συμφωνούν, κάποια άλλα πράγματα που ίσως θα αφαιρεθούν, όπως ο τίτλος για παράδειγμα. Ίσως να μη τίθεται πλέον το θέμα, να μην υπάρχει συνταγματική συνθήκη, να είναι κάτι άλλο. Αλλά να κρατηθεί αν θέλετε ο πυρήνας, το σώμα ως έχει, αυτή η συμφωνία της οποίας έχουμε διαπραγματευθεί ακόμα περισσότερο, οπότε ίσως τότε μπορείτε να φέρετε περισσότερα κράτη-μέλη, όλα τα κράτη μέλη. Γιατί θυμηθείτε όλα προσυπέγραψαν, όλοι οι Ευρωπαίοι ηγέτες προσυπέγραψαν την συνταγματική συνθήκη.

Τώρα λοιπόν θα πρέπει να υπάρξει και κάποια ανάληψη ευθύνης για να βρούμε κάποια λύση και για να προσαρμοστούμε στη νέα κατάσταση. Όμως πρέπει να αλλάξει, δεν μπορούμε να επανέλθουμε με το ίδιο κείμενο και να πούμε ότι λίγο το ανακατέψαμε τώρα, παρακαλώ πολύ, μπορείτε να υπερψηφίσετε τώρα; Δεν γίνεται. Θα πρέπει να έχουν υπάρξει κάποιες ουσιαστικές αλλαγές και αυτό ακριβώς ανέλαβε η καγκελάρια Μέρκεν να δοκιμάσει, αν είναι δυνατό και εφικτό.

Κος ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ευχαριστούμε πολύ. Ο κύριος Παπαδόπουλος. Έχω χρόνο για δύο ακόμα ερωτήσεις, ευελπιστώ. Δύο ακόμα ερωτήσεις.

Κος ΤΣΩΛΑΣ:

Ονομάζομαι Αθανάσιος Τσώλας και είμαι φοιτητής στο τμήμα Επικοινωνίας. Θα ήθελα να σας ρωτήσω, ποιο θα είναι το επόμενο βήμα μετά την λευκή βίβλο και με δεδομένο ότι συντάσσω κάποια διατριβή για την πληροφόρηση στην Ελλάδα περί Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα ήθελα να μάθω, εάν πιστεύετε ότι είναι περισσότερο επιλογή κάθε κυβέρνησης και κάθε χώρας το πώς θα συμμετάσχουν περισσότεροι πολίτες στην διαδικασία λήψης αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή είναι θέμα κεντρικού σχεδιασμού επικοινωνίας και τι σχεδιάζετε να κάνετε ως αρμόδια Επίτροπος στο μέλλον.

Ms WALLSTRÖM:

Ναι, είναι πολύ καλό το ερώτημα, γιατί αυτή τη στιγμή προετοιμάζουμε μια μορφή, ένα μοντέλο, ώστε να καταγράψουμε αυτά που έχουμε μάθει καταρχάς από το εσωτερικό πρόγραμμα δράσης το οποίο εισαγάγαμε. Το πρώτο που κάναμε ως Επιτροπή και που έκανα εγώ ως Επίτροπος, όπου δουλέψαμε πάνω στην γλώσσα που χρησιμοποιούμε, μιλάμε για παράδειγμα στρατηγική Λισαβόνας,

κριτήρια Κοπεγχάγης, όλο αυτό το γλώσσημα που χρησιμοποιούμε είναι ένας μακρύς κατάλογος που πρέπει να κάνουμε. Ξεκινήσαμε αυτό το πρόγραμμα δράσης λοιπόν και μάθαμε πολλά.

Δεύτερο είναι αυτό το σχέδιο D, το σχέδιο Δ, με πολλές δραστηριότητες που εμπλέκουν τα εθνικά κοινοβούλια, διαβουλεύσεις με τους πολίτες, πολλά παραδείγματα και εμπειρίες και το τρίτο ήταν η λευκή βίβλος. Η λευκή βίβλος ασχολήθηκε ακριβώς και με το ζήτημα του πώς μπορεί να υπάρξει μια νομική βάση για την κοινωνία. Εξακολουθούμε να μην έχουμε την αναγνώριση του δικαιώματος των πολιτών να γνωρίζουν το τι συμβαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα ήθελα βεβαίως να έχω ιδανικά και μια νομική βάση γι' αυτό που κάνουμε πάνω στα θέματα επικοινωνίας, να αναγνωρίσουμε δηλαδή ότι έχουμε υποχρέωση να υπάρχει πληροφόρηση. Αυτά τα τρία έγγραφα λοιπόν, τα οποία στάλθηκαν για διαβούλευση, η λευκή χάρτα για παράδειγμα, μάθαμε από αυτό, συλλέξαμε στοιχεία και το έχουμε ευθυγραμμίσει σε μια πρόταση που προετοιμάζουμε, θα την παρουσιάσουμε στην Επιτροπή τον Ιούνιο και θα έχουμε προτάσεις που θα περιλαμβάνουν τα πάντα. Το πώς μπορούν να δουλέψουν καλύτερα το οπτικοαουστικό υλικό, τα μέσα, το internet, πώς μπορούμε να μάθουμε από τις έρευνες κοινής γνώμης, πώς μπορούμε να δουλέψουμε με την κοινωνία των πολιτών, πώς μπορούμε να δομήσουμε τις ικανότητες και αρμοδιότητες των πολιτών και στα κράτη-μέλη.

Όλα αυτά λοιπόν, θα αντιμετωπιστούν στο έγγραφο το οποίο θα υποβάλλουμε τον Ιούνιο και που θα είναι και αντικείμενο μακράς διαβούλευσης.

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Τελευταίο ερώτημα από τον κύριο στο βάθος.

Κος ΓΟΥΛΑΝΔΡΗΣ:

Καλησπέρα. Καταρχάς οφείλω να πω, ονομάζομαι Βασίλης Γουλανδρής, είναι θαυμαστό το έγγραφο-σχέδιο D, το οποίο όμως δεν το γνωρίζουν πολύ και αξίζει μεγαλύτερης δημοσίευσης. Στο forum του Bergamo που έλαβε χώρα τον Νοέμβριο, υπήρχε ένα panel και ασχολήθηκε με τα θέματα της εποχής του internet. Εκεί συζητήσαμε πάρα πολλά πράγματα, συμπεριλαμβανομένου και του θέματος ηλεκτρονικής δημοκρατίας.

Αναφέρατε κάποια πράγματα σε σχέση με την διαβούλευση πολιτών που βασίστηκε σε ένα μικρό τυχαίοποιημένο δείγμα πολιτών, όμως αυτού του είδους η άσκηση, πραγματικά δεν οδηγεί και κινητοποιεί την συμμετοχή και ευρύτερη συμπερίληψη όλων των πελατών, σε Ευρωπαϊκή κλίμακα. Νομίζω χάνετε την καταπληκτική ευκαιρία αυτή την εποχή που μας προσφέρει το internet για πραγματικά πανευρωπαϊκό διάλογο.

Το μοντέλο της ευρωπαϊκής δημοκρατίας, ελέγχεται από τοπικές αρχές, ακόμα και από εθνικά κοινοβούλια σε όλη την Ευρώπη και νομίζω ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αυτή καθαυτή θα έπρεπε να είναι πολύ πιο τολμηρή σ' αυτό το μέτωπο. Και επίσης στο Bergamo προτείναμε και ήταν και στην τελική μας agenda, την δημιουργία ενός forum μέσω internet, δεν ξέρω αν είχατε κάποιο χρόνο ή κάποιες σκέψεις σχετικές, αλλά νομίζω ότι είναι μια καταπληκτική ευκαιρία για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, πραγματικά να δει αυτή την αρχή.

Ms WALLSTRÖM:

Δεν πιστεύω ότι η διαβούλευση των πολιτών μπορεί να αντικαταστήσει οτιδήποτε άλλο. Είναι μια προσπάθεια που κάνουμε γιατί έχουμε διαφορετικού τύπου επιχειρηματολογία από άτομα, τα οποία δεν είναι ήδη οργανωμένα σε ΜΚΟ, ή που δεν εμπλέκονται στην πολιτική. Ακούμε λοιπόν κάπου διαφορετικές φωνές.

Νομίζω ότι αυτό, επειδή ακριβώς εξαπλώνεται σαν τους κύκλους στο νερό, θα επηρεάσει και την συζήτηση σε κάθε κράτος-μέλος. Θα πρέπει να γίνει και να ακολουθηθεί. Απλώς θα προσθέσει δηλαδή στην ευρύτερη εικόνα, όπου πρέπει να γίνουμε πολύ καλύτεροι στην διαβούλευση με την κοινωνία των πολιτών.

Θα ήθελα πάρα πολύ να έχω μια επαγγελματική διαβούλευση και επικοινωνία μέσω διαδικτύου, αλλά ξέρετε πόσοι πόροι χρειάζονται με 27 κράτη-μέλη, με 23 πλέον, όχι 21, επίσημες γλώσσες; Αν θέλαμε πραγματικά να είμαστε πλήρως εξοπλισμένοι να το κάνουμε σε όλες τις γλώσσες, γιατί διαφορετικά κάποιος θα πει, μα δεν είναι στα καταλανικά, εγώ δεν καταλαβαίνω αυτό, ή όπως κάνουν ακόμη και στην δική μου σελίδα block, γιατί μας το στέλνετε αυτό, αφού δεν είναι στα ελληνικά, τη μας στέλνετε λοιπόν την σελίδα block, πρέπει να είμαστε σε θέση να παρακολουθήσουμε διαφορετικά είναι άχρηστο, δεν είναι δημοκρατικό.

Εάν λοιπόν πρέπει να το κάνουμε με σωστό τρόπο, σεβόμενοι τους πολίτες μας, απαιτούνται πάρα πολλοί πόροι. Παρακαλώ πολύ, αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μας έδινε τα χρήματα, θα ήμουν πραγματικά πανευτυχής να εξοπλιστούμε με κάτι τέτοιο. Γι' αυτό λέω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό να έχουμε και ένα πρόγραμμα για το όλο εγχείρημα. Να έχουμε ένα προϋπολογισμό για κάποια χρόνια, να μην είναι κάτι ad hoc. Ποτέ δεν υπάρχει συνάντηση υπουργών να μιλήσουμε περί επικοινωνίας, ποτέ δεν υπήρξε κάποια πραγματική ευρωπαϊκή απόφαση επί του θέματος, γι' αυτό λέμε ότι πρέπει να κάνουμε μια πολιτική, αυτή καθαυτή, αυτοδικαίως πολιτική για την κοινωνία γι' αυτό και η δομή είναι σημαντική για εμάς, γιατί διαφορετικά δεν έχουμε όπλα, δεν έχουμε εξοπλισμό, δεν ξέρουμε πώς να το αντιμετωπίσουμε.

Κος ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ο Ιερόθεος Παπαδόπουλος, αρχίζει πλέον και είναι ανήσυχος, φοβάται ότι θα χάσετε το αεροπλάνο.

Καταρχάς θέλω να σας ευχαριστήσω για το ότι τα καταφέρατε και ήρθατε, παρά το πολύ βαρύ σας πρόγραμμα. Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για την εντυπωσιακή σας παρουσίαση και ευχαριστούμε που δεν αρνηθήκατε να ξαναέρθετε και δεύτερη φορά, γιατί σας το είπαμε κατ' επανάληψη σήμερα το βράδυ.

Θα ήθελα επίσης να σας ζητήσω, εάν το επιθυμείτε να παραμείνετε παρακαλώ πολύ κυρίες και κύριοι, ενόσω θα συνοδεύσω την κυρία Wallström στην έξοδο. Μπορούμε να συνεχίσουμε την συζήτηση, έχουμε ένα εξαιρετικό panel, εξαιρετικούς ομιλητές, όχι μόνο από την μεριά των πολιτών, αλλά και από το περιβάλλον και ευχαρίστως θέλουμε να συνεχίσουμε την συζήτηση.

Ενόσω λοιπόν θα αποχωρήσω για λίγα λεπτά, ο καθηγητής Κούρος θα προεδρεύσει.

Ms WALLSTRÖM:

Επιτρέψτε μου να σας ευχαριστήσω. Δεν ήθελα να ήμουν αλαζονική, ελπίζω να καταλάβετε ότι έχω πολύ καλούς λόγους που φεύγω, γιατί θα συνεμφανιστώ με τον Algor, είχα το προνόμιο να συντάξω τον πρόλογο στο βιβλίο του που δημοσιεύεται τώρα στα σουηδικά. Υποσχέθηκα λοιπόν αύριο να είμαι μαζί του στην Στοκχόλμη, σε πολύ μεγάλη εκδήλωση για την παρουσίαση του

βιβλίου του και είναι σχεδιασμένα τα πάντα με το δευτερόλεπτο, όταν έρχονται τέτοιοι άνθρωποι στην Στοκχόλμη, γι' αυτό πρέπει να αποχωρήσω.

Εκτιμώ ιδιαίτερα την συμμετοχή σας, ευχαριστώ πάρα πολύ εκλεκτοί σύνεδροι, ευχαριστώ για την φιλοξενία σας και σίγουρα θα ξανασυναντηθούμε. Σας ευχαριστώ.

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Έχετε γράψει την εισαγωγή και σε πολύ λιγότερα εκλεκτά βιβλία που ήταν το εκπαιδευτικό kit για το νερό στην Μεσόγειο. Οφείλω να σας πω ότι πλέον είναι στην όγδοη έκδοση του το βιβλίο αυτό, σε 9 γλώσσες στην Μεσόγειο, πάντα με το δικό σας εισαγωγικό σημείωμα.

Κος ΚΟΥΡΟΣ:

Θα αποχωρήσει ο κύριος Παπαλεξόπουλος για λίγο και αν υπάρχουν κάποιες ερωτήσεις, ή κάποιες τοποθετήσεις, πάνω στο...(διακοπή) για να βγάλουμε κάποια συμπεράσματα.

Κος.....:

.... Από το Ινστιτούτο Καταναλωτών, ασχολούμαστε με τα συμφέροντα και την προστασία των καταναλωτών και με προβλήματα με την υγεία και με την δημόσια διοίκηση και έχουμε ανταπόκριση από τις αρχές, αλλά δεν έχουμε πόρους, το κρίσιμο θέμα που συζητήθηκε σήμερα για τους πόρους.

Όπως καταλαβαίνετε και όπως ξέρετε, όσοι από εσάς συμμετέχετε σε μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οργανώσεις αυτές συγκροτούνται από κάποιους που είναι αυτόχθονες και που έχουν μια ολοκληρωμένη, ή περισσότερο καλή γνώση των ελαττωμάτων του συστήματος. Δεν μπορούμε να δουλέψουμε ή να υπάρξουμε έξω από το σύστημα, μέσα στο σύστημα θα δουλέψουμε, με τις συμφωνίες και τους κανόνες του συστήματος.

Κατ' επέκταση προκύπτει ότι όσο δημιουργούνται μη κυβερνητικές οργανώσεις και όσο υπάρχει η ανάγκη της ύπαρξης μη κυβερνητικών οργανώσεων, τόσο αποδεικνύεται η ελαττωματικότητα της λειτουργίας του συστήματος. Εάν δεν θα υπήρχαν προβλήματα από την λειτουργία του συστήματος, δεν θα συγκροτούνταν ποτέ μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες θέλουν να αναδείξουν τα ελαττώματα και όσα θα έπρεπε να διορθωθούν, ή να δουλεύουν καλύτερα, μέσα στο σύστημα, στη σχέση των πολιτών, ή στη σχέση

της αγοράς, ή σε σχέση με την παροχή της υγείας, ή στη σχέση με την παροχή από την δημόσια διοίκηση.

Έτσι λοιπόν ενώ το ίδιο το σύστημα έχει τα προβλήματά του, εμείς προτείναμε στον Υπουργό που τώρα διαχειρίζεται τα θέματα των ενώσεων καταναλωτών που θα δημιουργήσει η Επιτροπή που θα πιστοποιεί τις ενώσεις καταναλωτών, όπως είναι και προϋπόθεση για να χρηματοδοτηθεί μια ΜΚΟ από την Ευρωπαϊκή Ένωση, να είναι πιστοποιημένη, ή τουλάχιστον να είναι αναγνωρισμένη. Στην περίπτωση της ενώσεως καταναλωτών, ο Υπουργός θέλει να συγκροτήσει επιτροπή στην οποία να συμμετέχει η αγορά, το κράτος και οι εκπρόσωποι των ενώσεων καταναλωτών. Υπάρχουν αντικρουόμενα συμφέροντα, μπορεί ο εκπρόσωπος της αγοράς να έχει αντίθετα συμφέροντα.

Έχουμε λοιπόν μια διαδικασία πιστοποίησης των ΜΚΟ που θα δικαιούνται χρηματοδότηση, η οποία χρηματοδότηση θα είναι ανάλογη με την δραστηριότητα και με την κρίση, με την κριτική διαδικασία που θα προκύπτει ότι δικαιούται, ή δεν δικαιούται χρηματοδότησης. Η οποία όμως χρηματοδότηση μη κυβερνητικών οργανώσεων, εξαιτίας του ότι το αποτέλεσμα δεν έφτασε, αν πρόκειται να χρηματοδοτούνται μη κυβερνητικές οργανώσεις για να λειτουργούν, να συνδιαλέγονται, να αναπτύσσουν έντυπα και συνδιαλέξεις, χωρίς το αποτέλεσμα της δράσης τους να φτάσει στις κοινωνίες, είναι ένα ερώτημα το οποίο θα πρέπει να το κρίνουν κάποιοι καλύτεροι από εμένα ίσως. Σας ευχαριστώ.

Κος ΚΟΥΡΟΣ:

Ευχαριστώ πολύ, είναι μια τοποθέτηση. Κύριε Πρόεδρε επανήλθατε, και λέω ότι είναι μια τοποθέτηση πάρα πολύ σωστή πάνω στο ρόλο, στους λόγους που δημιουργούν μια μη κυβερνητική οργάνωση και ταυτόχρονα σε διάφορα συστήματα πιστοποίησης, αν θέλουμε, τα οποία είναι όλα ατελή ασφαλώς και δεν νομίζω ότι αν θέλετε, να συνεχίσουμε αυτό το συγκεκριμένο θέμα, ευχαρίστως να το κάνουμε.

Κος ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Να υπενθυμίσω ότι έχετε εδώ πέρα μπροστά σας στο panel εκπροσώπους της Παρέμβασης, της Πράξης, της Κίνησης Πολιτών, της οργάνωσης που ανέφερα προηγουμένως που προεδρεύει ο κύριος

Σκούρος, της WWF και της Ευρωπαϊκής Έκφρασης. Είναι ένα αρκετά ευρύ φάσμα της ένωσης πολιτών και είμαστε στην διάθεσή σας, αν μπορούμε να απαντήσουμε, αν μπορούμε να ακούσουμε από εσάς κάτι χρήσιμο και να το εκμεταλλευθούμε, να το αξιοποιήσουμε. Σας ακούμε.

Κος.....:

Όπως είπε η κυρία Wallström, τα κράτη-μέλη θα πρέπει για να μπορέσουν να λειτουργήσουν και οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί, να αναπτύξουν κριτήρια επιλογής των μη κυβερνητικών οργανισμών, οι οποίοι θα πρέπει να τα πληρώνουν. Το ερώτημα είναι, όσοι βρίσκεστε στο panel σαν εκπρόσωποι μη κυβερνητικών οργανισμών, έχετε κάνει καμία ενέργεια, ή σκεφτήκατε ποτέ να καθίσετε και να συντάξετε αυτά τα κριτήρια προκειμένου να ανοίξει μια συζήτηση με το κράτος, για το πώς πρέπει να διαμορφωθεί αυτή η σχέση, που πολύ σύντομα απ' ότι άκουσα από την κυρία Wallström, θα κληθούν οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί να συμμετέχουν στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι;

Κος ΚΟΥΡΟΣ:

Να επιχειρήσω μια απάντηση, τουλάχιστον σε ότι αφορά εμάς. Εδώ και πολλά χρόνια, και με πολλές διαφορετικές κυβερνήσεις, έχουμε προσπαθήσει να φέρουμε το θέμα αυτό στο προσκήνιο, όχι όμως, το τονίζω αυτό, με αφορμή την χρηματοδότηση ή μη των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Καταρχήν, ο στόχος μας είναι να ξεκαθαρίσουμε ποιος είναι ο ρόλος των μη κυβερνητικών οργανώσεων στην Ελλάδα. Επί της ουσίας. Και νομίζω ότι εκεί είναι το πρώτο σημείο, το πρώτο βήμα αν θέλετε που πρέπει να κατακτήσουμε. Εκεί είναι που υπάρχουν οι τεράστιες παρεξηγήσεις και οι παρεξηγήσεις αυτές υπάρχουν απ' όλες τις πλευρές.

Επειδή όμως αρκετοί θίξανε το ζήτημα και το οικονομικό, εγώ να σας πω ένα χαρακτηριστικό στοιχείο, τουλάχιστον για την οργάνωση που έχω την τιμή να εκπροσωπώ. Η οργάνωση αυτή μέσα στα τελευταία περίπου 5 χρόνια στην Ελλάδα, έχει επενδύσει κοντά 10.000.000 ευρώ για να κάνει την δουλειά της. Κάποια στιγμή που προσπαθήσαμε να αναλύσουμε, που αναλύσαμε από πού προέρχονται αυτά τα χρήματα, σας λέω ότι λιγότερο από 100.000 ευρώ προήλθαν από το κράτος. Και αυτό διότι για πολλά χρόνια, συνειδητά, η οργάνωση αυτή δεν ήθελε να μπει σε μια τέτοια διαδικασία, διότι

θεωρούσε και θεωρώ δυστυχώς ακόμα, ότι τα πράγματα δεν είναι ακόμη ώριμα για να γίνει αυτή η συζήτηση.

Τα κριτήρια πρέπει να αφορούν τι είναι μια μη κυβερνητική οργάνωση, πώς θα γίνει η διαβούλευση με το κράτος, πώς θα γίνεται ο διάλογος. Μπορεί να υπάρξουν κανόνες σ' αυτό; Συνέχεια ακούμε ότι ξεκινήσαμε μια διαβούλευση σημαντική για το ένα και για το άλλο θέμα. Τι εστί διαβούλευση; Βγάζω απλώς κάποιο κείμενο στο διαδίκτυο, δίνω ένα περιθώριο για σχόλια, έκλεισε αυτό, αποφασίζω τι πολιτική θα ακολουθήσω; Αυτό είναι διαβούλευση;

Το συμπέρασμα λοιπόν για μένα είναι ότι υπάρχει μια πολύ μεγάλη πρόκληση, από πλευράς μη κυβερνητικών οργανώσεων, να προσπαθήσουμε να σηκώσουμε αυτό το θέμα, και να το σηκώσουμε, επί της ουσίας και όχι εστιάζοντας μόνο στο κομμάτι το οικονομικό. Και έχουμε πολύ δουλειά μπροστά μας για να το κάνουμε αυτό.

Κος.....:

Καταρχήν η πιστοποίηση συνδέεται και με άλλες έννοιες, όπως το μητρώο, όπως η αυτορρύθμιση των μη κυβερνητικών οργανώσεων, όπως η άνωθεν ρύθμιση, το έργο πολιτών που εδώ και 1,5 χρόνο περίπου θεσμοθετήθηκε από το κράτος και συγκεκριμένα από το Υπουργείο Πολιτισμού και όχι από κάποιο διϋπουργικό όργανο. Επομένως η αυτορρύθμιση συναντάται και με άλλες έννοιες που είναι όμορες αυτές.

Τώρα, ενημερωτικά να πω ότι έχουμε στο επίπεδο του ΕΛΟΤ, ο οποίος φυσικά δεν διαθέτει πλέον το μονοπώλιο παροχής υπηρεσιών στο συγκεκριμένο πεδίο, και άλλοι μπορούν να κάνουν την δουλειά αυτή, αλλά δεν παύει ο ΕΛΟΤ το τελευταίο τετράμηνο να επεξεργάζεται και να έχει ζητήσει από κάποιους από εμάς, να επεξεργάζεται ένα πρότυπο πιστοποίησης σχετικά με, όχι ακριβώς τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, αλλά τις μη κερδοσκοπικές δραστηριότητες, το οποίο είναι καθ' οδόν.

Έχουμε μια πρωτοβουλία του Υπουργείου Εσωτερικών, η οποία επίσης δεν είναι ιδιαίτερα γνωστή, σχετικά με την διαβούλευση, όλων όσων λαμβάνουν αποφάσεις, σε επίπεδο κρατικό, νομαρχιακό και τοπικό, την διαβούλευση με τους φορείς της κοινωνίας πολιτών. Αυτό είναι ένα εσωτερικό έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών, το οποίο έχει διακινηθεί μέχρις ενός βαθμού, ζητούνται οι γνώμες και

θεωρητικά θα καταλήξει κάπου, είτε με την μορφή σύστασης που θα υποβάλλει ενδεχομένως ο Πρωθυπουργός, όπως έκανε ο Μπλερ στην Αγγλία πριν από δύο χρόνια, που βγήκε στα διόδια και μοίραζε ο ίδιος, για να δώσει έτσι συμβολικά τον τόνο, τι πρέπει να κάνουν όλοι όσοι λαμβάνουν αποφάσεις σε σχέση με την προηγούμενη διαβούλευση στο επίπεδο της κοινωνίας πολιτών, μπορεί να πάρει και μια μορφή πιο ήπια, ενός εγγράφου του Υπουργείου Εσωτερικών. Αυτό ως προς την διαβούλευση.

Επίσης, να πω ότι προ δυο εβδομάδων έγινε στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, από το anthropos.gr ένα συνέδριο το οποίο προσπάθησε να αγγίξει αυτά τα θέματα και στη σχετική ιστοσελίδα υπάρχουν κάποια ενδιαφέροντα κείμενα που αγγίζουν αυτά τα θέματα. Και βεβαίως, να φέρω στο τραπέζι και την πρωτοβουλία του Υπουργείου Απασχόλησης, αυτό ήταν ένα project παλιό, εκκρεμούσε από το 2000, τώρα πια στο πλαίσιο του 3^{ου} Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το οποίο με τον κανόνα N+2 θα εκταμιεύσει πόρους μέχρι και το 2008, είχαμε τις 650 αυτές προτάσεις που εγκρίθηκαν, στα τέλη του προηγούμενου χρόνου και άλλες 700 που επίκεινται. Κάποια, δεν θα τα έλεγα micro-projects, αλλά κάποια projects 30.000 ευρώ το καθένα.

Είναι η πρώτη φορά που το Ευρωπαϊκό κοινωνικό ταμείο θα αξιοποιηθεί στην κατεύθυνση της τόνωσης της απασχόλησης διαμέσου των μη κυβερνητικών οργανώσεων, και είχα την ευκαιρία να παραστώ στο forum που οργάνωσε το ευρωπαϊκό κοινωνικό ταμείο στην Λαπωνία πρόσφατα, όπου συζητήθηκε ακριβώς σε επίπεδο κυβερνητικό και μη κυβερνητικό, ακριβώς αυτό το θέμα. Το πώς το 40 κοινοτικό πλαίσιο, το ΕΣΠΑ, πώς σ' αυτό το πλαίσιο θα επιδιωχθεί τόνωση της απασχόλησης δια μέσου των μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Άρα, αφού έρχονται δομημένα πλέον πόροι, μέσω και των δομών καταπολέμησης ανεργίας, στις μη κυβερνητικές οργανώσεις, είναι ένας επιπλέον λόγος να αναζητηθούν δομές πιστοποίησης.

Και τελειώνω κύριε Παπαλεξόπουλε, λέγοντας ότι, κάνοντας μια βασική διάκριση, ότι εκείνος ο οποίος δίνει χρήματα, οποιοσδήποτε κι αν είναι, πόσο μάλλον αν είναι δημόσια χρήματα, δηλαδή προέρχονται από τον φορολογούμενο, Έλληνα, Ευρωπαίο ή άλλον, όποιος δίνει

χρήματα είναι θεμιτό να βάζει και τους όρους υπό τους οποίους τα χρήματα αυτά, απορροφώνται, αξιοποιούνται από τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Άρα αν μιλάμε για δημόσιο χρήμα, είναι φυσικό οι κρατικοί φορείς, οι ευρωπαϊκοί φορείς να θέτουν και τους κανόνες, αν όμως μιλάμε μόνο για ιδιωτικούς πόρους, είτε από μαζικό fund raising, είτε από ιδιώτες, όπως ο πρόσφατος νόμος του Υπουργείου Πολιτισμού που ρυθμίζει, ή προσπαθεί να ρυθμίσει επιτέλους, το ζήτημα της πολιτιστικής χορηγίας, εκεί πέρα δεν έχουμε μεν ιδιώτες, φυσικά το ρυθμιστικό πεδίο της πολιτείας, κατά την δική μου γνώμη είναι εξαιρετικά περιορισμένο.

Δηλαδή, αναλόγως την νομική μορφή της κάθε οργάνωσης, σωματείο, εταιρεία, ίδρυμα, το ελεγκτικό συνέδριο ή άλλες δομές είναι αρμόδιες για να ελέγχουν, να ασκούν τον τακτικό έλεγχο νομιμότητας και βεβαίως όχι σκοπιμότητας.

Κος ΠΑΠΑΔΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ευχαριστούμε. Και ο κύριος Πέππας μια σύντομη απάντηση.

Κος ΠΕΠΠΑΣ:

Επειδή μου ζητήθηκε να είμαι σύντομος, κοιτάξτε, η αλήθεια είναι ότι από πλευράς μη κυβερνητικών οργανώσεων υπάρχει πληθώρα προτάσεων, όχι τυχαία, είναι δική μας ανάγκη να έχουμε ένα καθαρό πλαίσιο που θα διέπει την λειτουργία μας. Αυτό το οφείλουμε όχι μόνο στους πληθυσμούς που άμεσα εξυπηρετούμε και εκπροσωπούμε, που σε άλλη περίπτωση δεν θα είχαν την δύναμη πρόσβασης, τουλάχιστον να ακουστούν, αλλά και έμμεσα και τους ανθρώπους που μας υποστηρίζουν, είτε σε οικονομικές μονάδες, είτε σε υλικά και άλλα μέσα, είτε ακόμα και με τον χρόνο που μας διαθέτουν ως εθελοντές.

Θα μπορούσα να σας πω και το εξής. Από την άλλη πλευρά, πέρα του ότι δεν υπάρχει ένα σαφές και συγκροτημένο πλαίσιο πιστοποίησης και όχι απλώς ένα νομικό κείμενο που θα διέπει την λειτουργία μας, υπάρχουν πληθώρα μητρώων. Άλλο μητρώο έχει το ένα Υπουργείο, διαφορετικό μητρώο έχει ένα άλλο Υπουργείο και αν θέλετε για να είμαι συγκεκριμένος, είτε είναι αυτό το Υπουργείο Απασχόλησης, είτε είναι το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αντίληψης, είτε είναι το Υπουργείο Εξωτερικών.

Μητρώα που αν θα με ρωτούσατε ότι, μπορεί να απευθύνονται σε διαφορετικές μη κυβερνητικές οργανώσεις, εγώ θα σας έλεγα ότι μια

μη κυβερνητική οργάνωση με ένα αρκετά μεγάλο πεδίο δράσης και αντικείμενο εργασίας, είναι αναγκασμένο να περνάει από μια διαδικασία από 3 και 4 διαφορετικά μητρώα, 3 και 4 διαφορετικές εργασίες για το ίδιο ακριβώς αντικείμενο. Αυτό δεν είναι κατανάλωση χρόνου και ενέργειας;

Κος ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:

Ευχαριστούμε. Και ο κύριος Βασιλόπουλος.

Κος ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ:

Για το θέμα το οποίο συζητούμε τώρα, βεβαίως ο Νίκος ο Γανής ήταν αρκετά αναλυτικός, όσον αφορά τις διάφορες προτάσεις. Νομίζω πάντως ότι για το θέμα της πιστοποίησης των μη κυβερνητικών οργανώσεων και γενικότερα της ανεξαρτησίας και αυτορρύθμισης της κοινωνίας πολιτών, χρειάζονται δύο απλά πράγματα. Το πρώτο είναι ότι θα πρέπει να ιδρυθεί και να προτείνουμε κι εμείς τον τρόπο, μια πραγματικά ανεξάρτητη αρχή, ανεξάρτητη διοικητική αρχή, ακριβώς εκεί που χρειάζεται, η οποία να έχει ως μοναδικό, ή μάλλον ως βασικό στόχο την ενιαία τοποθέτηση ενός μητρώου, καταγραφικού μητρώου, και όχι ενός μητρώου το οποίο θα στηρίζεται πάνω σε μια τεχνοκρατική ως το πούμε διαδικασία πιστοποίησης.

Μια μεγάλη συζήτηση, αλλά διαδικασία πιστοποίησης που συνήθως υπάρχει και στον ιδιωτικό τομέα αλλά και σε ορισμένες άλλες οργανωσιακές δραστηριότητες του δημόσιου τομέα, δεν μπορεί να εφαρμοστεί ακριβώς, στην περίπτωση της κοινωνίας πολιτών, που εξ' υποθέσεως είναι κάτι το πολύχρωμο, το δυναμικό, το ανοικτό στον αυθορμητισμό και στην παραγωγή και στην δημιουργία και εκεί θέλει μια μικρή προσοχή.

Ανεξάρτητη λοιπόν διοικητική αρχή, όχι παραδοσιακή πιστοποίηση, οπωσδήποτε πρέπει να διευκρινιστούν τα πράγματα στην Ελλάδα, αλλά υπάρχει ένα πάρα πολύ μεγάλο και απλό κριτήριο. Το κριτήριο αυτό, πάνω από οποιεσδήποτε πιστοποιήσεις είναι η δράση. Η παραγωγή δράσης, εκδηλώσεων, περιοδικών, παρέμβαση στο διαδίκτυο.

Όποιος έχει δράση, και την οποία μπορεί να έχει μια δημόσια ως το πούμε, δραστηριότητα, νομίζω ότι εκεί δεν έχει κανείς να φοβηθεί για οτιδήποτε άλλο και μέσα από την δράση, μπορεί μια τέτοια

πραγματικά ανεξάρτητη διοικητική αρχή, να κάνει μια αποτύπωση αυτής της δράσης (διακοπή)